

ராஜாஜி மணிவாசகம்

கட்டுரைத்தொகுதி

தியாகராய நகரம்

::

சென்னை-17.

ஐந்தாம் பதிப்பு ஜூன் 1956.

விலை

ரூ. 1-8-0

அச்சிட்டோர் .

ஜீவோதயம் அச்சகம்.

197. திருவல்லிக்கேணி ஹை ரோடு
சென்னை-5.

அறிவிற்கு ஒரு சக்கரவர்த்தி

சென்ற 28 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒருநாள் ஒரு தேச பக்தரை போலீசாா கைது செய்து மோட்டார் காரில் வேலூர் சிறைச்சாலைக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். அவர் தன்னுடைய சிறு பையில் ஒருகுயா கடுதாசியும், பெனசில் களும் ஒரு படிண்டன பேனாவும், பேனாவககாக “ஸ்வான்” மையும், படிப்பதற்காக கிருஸ்துவ வேதம், ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்கள், தாயுமானவா பாடல்கள், மகாபாரதத் தமிழ் மொழி பெயாப்பு, பி. ஸி. ராய் எழுதியுள்ள மகாபாரதங்கள் ஏழு பாகங்கள், ராபின்சன் குருஸோ முதலிய புத்தகங்களை யும் வைத்திருந்தார்.

அவரைச் சிறைச்சாலை அதிகாரி பரிசோதித்து விட்டு அவரைப் பற்றிய “சரித்திர அட்டையில்” எல்லாம் விபரமாக எழுதி அவரிடம் கொடுத்தார்.

தேசபகதா அதை படித்துப் பார்த்தார்; முகத்தில் புன்னகை அரும்பிற்று.

மேற்படி சரித்திர அட்டையில் கீழ்க்கண்ட விஷயங்கள் எழுதியிருந்தன —

அரசியல கைதி

வந்த தேதி 21-12-21.

அப்பீல் செய்ய மறுத்து விட்ட தேதி 24-12-21

பெயர்.....

இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் பொதுக்காரியதரிசி

கலவி நிலை' ஸி.

“ஸி” என்பதன் பொருள் எழுத்து வாசனையில்லை என்பதாகும்! இப்படி “எழுத்து வாசனை இல்லாதவர்

என்று 1921-ல் ஒரு சிறை அதிகாரியால் மதிக்கப்பட்ட யார் தெரியுமா?

அவர்தான் இன்று உலகத்தாரால் “அறிவிற்கு ஒ சக்கரவர்த்தி” என்று கொண்டாடப்பெற்று இந்நியாவி மணி மகுடம் தாங்கி நின்ற நமது கவானா ஜெனர ராஜாஜியாவார்.

1921-ல் சிறைச்சாலைக் கைதி—1949-ல் கவர்ன் ஜெனரல்!

1921-ல் “எழுத்து வாசனை இல்லாதவர்” என் சிறை அதிகாரியால் மதிக்கப்பட்டவா இன்று அறிவி சிகரம்!

கால மாற்றத்தின் விசித்திரத்தையும், கடவுளின் அருளையும் நினைததால் ஆச்சரியமே!

ஆனால் ராஜாஜி “அறிவிற்கு ஒரு சக்கரவர்த்தி” எனபதும், மிக மிக முற்போககான கொள்கையுடைய பெரிய சீர்திருத்தவாதி எனபதும் இன்று—நேற்று தான் என்று இளைஞர்கள் எண்ணிவிடலாகாது எனபதற்கு இந்நூல ஒரு சான்றாகும்.

சென்ற இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அவா எவ்வளவு தீர்க்க தரிசனத்துடன் விஷயங்களைச் சொல்ல யிருக்கிறார் என்பதை இந்நூல விளக்கும். ஆம், இந்நூலில் அடங்கியிருக்கும் கருத்துக்கள் சென்ற 20 ஆண்டுகளுக்கு முன் ராஜாஜி சொல்லியவைகளாகும்.

நமது இளைஞர்கள், சமயத்தைப்பற்றியும், சீர்திருத்தத்தைப் பற்றியும், சத்யாக்ஷிரகத்தைப் பற்றியும் ராஜாஜி உபதேசம் செயத பல அருமையான விஷயங்களை இந்நூலின் மூலம் கற்றுக்கொள்ளலாம். ஒவ்வொரு விஷயமும் மணிமணியாக இருப்பதால் தான் இந்நூலுக்கு “ராஜாஜி மணிவாசகம்” என்று பெயர் சூட்டியிருக்கிறது, இந்நூலை வெளியிட அனுமதியளித்த ராஜாஜி அவர்களுக்கு நன்றி.

ராஜாஜி மணிவாசகம்

அக்டோபர் இரண்டாந் தேதி

இன்று நமது மகாத்மாவுக்குப் பிறந்த நாள் இப்பொழுது நாம் அந்தப் பிறந்த தினத்தைக் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறோம் அவரை அறி நூகளுள்ளோரும் உலகப் பேரியோர் களில் ஒருவராகக் கருதுகிறார்கள் எந்த விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் அந்தக் கடவுள் வணக்கமாகச் செய்து விடுகிறது என்று ஹிந்து மதத்தைக் குறித்து நமில் பலா குறை கூறுகிறார்கள் நம்முடைய ஜீவிய காலத்திலேயே மகாத்மா காந்தியடிகளுடைய கொள்கைகளைப் பிடித்திலேற்றி வைத்து மதச் சடங்குகளுடன் பூஜை செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டோம் நூல நூறப்பது எப்படி என்பது தேரியாதவர்கள் கதரைப் பற்றியும், கைராட்டினத்தைப் பற்றியும் பாடல்கள் இயற்றுகிறார்கள் இதற்கைய பூஜை நம்முடைய காலத்திலேயே ஆரம்பித்துவிட்டதைக் காணும் பொழுது, நம்முடைய காலத்திற்குப் பின்னால் எவ்விதம் நடக்குமென்பதை நாம் எளிதில் அறிந்துகொள்ளலாம் ஆதலால் ஆரம்பத்திலிருந்தே நாம் உண்மையைவிட்டு விலகாமலிருக்க முயல் வேண்டும் காந்தியடிகள் எதைச் செய்யும்படி நமக்குக் கட்டளை இட்டாரோ அதைச் செய்ய முயல் வேண்டும் அவா சொல்வதை அறிந்துகொள்வது எளிது சுயராஜ்யத்தை அறிந்துகொள்வதற்கான வழியை அவா காட்டியிருக்கிறார், அந்த வழியில் செல்வது நமது கடமை.

எண்ணிப்பற்றி சில விஷயங்கள் கூற விரும்புகின்றேன் சுதந்திரம் பெறுவதற்கு ஆயுதமேந்திப் புரட்சி செய்வதைத் தவிர வேறு வழி கிடையாது எனறே நான் அரசியல் வாழ்க்கையில் புகுந்தபோழுது எண்ணினேன். என்னைப் போலவே தான் அந்தக் காலத்திலிருந்த அறிஞர்கள் எல்லோரும் எண்ணினார்கள் ஆனால் போமுறை அதிகமாக முன்னேற்றம் அடைந்து விட்ட படியால் அதைக் கையாளவது என்பது அசாதாரணமான காரியம் என்பதையும் நாங்கள் உணர்ந்திருந்தோம் ஆகவே போ தோடுதது சுதந்திரம் பெறுமுடியாது என்பதை உணர்வே நாங்கள் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் திகைத்து நின்றோம்

அந்தச் சமயத்தில் வெடிகுண்டு செய்யும் வித்தை இந்திய நாட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தது. அதை எறிவது என்பதை போர் செய்வது என்று கூற முடியாது வெறும் பயமுறுத்தல் முறையே தவிர வேறென்று ரகசிய சங்கங்கள் அமைத்து, வெடிகுண்டுகள் தயாரித்து இருப்பது முப்பது நபர்கள் மீது எறிந்து, கொன்று அதன் மூலம் அரசாங்கத்தைப் பயமுறுத்திவிட்டால் அன்னியர்கள் நாட்டைவிட்டு ஓடிவிடுவார்கள் என்று நம்பினார்கள், ஆனால் இரண்டொரு வேளையா இறந்து போவதால் சுதந்திர காரியம் சித்தியாகப் போவதில்லை என்பதை மக்கள் வெகு சீக்கிரத்தில் அறிந்து கொண்டார்கள் இருப்பது, முப்பது நபர்களைக் கொன்று விட்டால்கூட அவர்கள் ஸ்தானங்களை வகிக்க ஏராளமான வேளையார்கள் வரத் தயங்கமாட்டார்கள் அப்படி வருகிறவர்கள் அதிக மன உறுதியும் பழி வாங்கும் தன்மையும் படைத்தவர்களாக இருப்பார்கள் இதை உணர்ந்ததும் மக்கள் என்ன செய்வது என்று வழி தோன்றாமல் அப்படியே ஸ்தம்பித்துப் போய் விட்டார்கள்.

ஒருநாள் நண்பர் ஒருவர் வீட்டில் கழிவு காகிதங்கள் போடும் கூடையில் ஒரு சிறு புஸ்தகத்தைக் கண்டேன் அது தோரோ என்னும் அமேரிகா எழுதிய “சாத்வீகச் சட்டமுப்பு” எனனும்

நூலாக இருந்தது அதைப் படித்தேன், வெகு சுவையுடையதாக இருந்தது என கண்கள் திறக்கப்பட்டன. அதே சமயத்தில் மகாத்மா காந்தியடிகள் தேன ஆபிரிக்காவில் செய்துவந்த காரியங்கள் பத்திரிகைகளில் வெளிவரலாயின, அவா தோரோவின் தத்துவங்களையும், டாலஸ்டாயின் தத்துவங்களையும் இந்திய அரசியலில் எப்படி கையாளலாம் எனும் முறையைக் கண்டு பிடித்து விட்டா நாம் சமமதிககாவிட்டால் அன்னியா நமமை ஆள முடியாது எனும் உண்மையை அவா கண்டு பிடித்துவிட்டா. நாம் சமமதிககமாட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டால் அந்தக் கணமே அரசாங்கம் முறிந்துபோக வேண்டியதே யாகும் தேன ஆபிரிக்காவில் அவா நடத்திய போராட்டத்தைப் பற்றி வாசித்ததும் அதே ஆயுதத்தை ஏந்தினால் இந்தியாவும் வெற்றி பெற்று விடலாம் என்பதை உணர்ந்தோம்.

ஒரு சமயம் நான் காநூலில் நடைபெற்ற ஒரு மகாநாட்டுக்குப் போயிருந்தேன் அப்போது தேன ஆபிரிக்காவிலிருந்து நாடு கடத்தப்பட்டிருந்தவர்களில் பலர் வந்திருந்தார்கள் அவர்களுக்கு இந்த நாட்டில் வீடு வாசல கிடையாது, பிழைக்க வழியும் கிடையாது தேன ஆபிரிக்கப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு தேடும் போட்டு அவர்கள் இந்தியா முழுவதும் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தார்கள் நான் காநூலில் அவர்களில் ஒருவருடன் பேசிக் கொண்டிருந்தேன் மகாத்மாஜி ஒரு நூல் எழுதியிருப்பதாகவும் அந்தப் புத்தகத்தை வெளியிடுவதைத் தேன ஆபிரிக்க அரசாங்கம் தடுத்திருப்பதாகவும் சொன்னா. பின்னர் அவர் அந்தச்சிறு நூலின் பிரதியொன்றை எனக்கு அனுப்பிவைத்தார் நான் அதை மிகுந்த ஆவலோடு வாசித்தேன் அது மறுபடியும் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. எங்கும் கிடைக்கும் அந்த நூலை மகாத்மாஜி கோகலேயிடம் காட்டினா, கோகலே அதைப் படித்து முடிந்ததும், கோகலேயிடம் மகாத்மாஜி அதைப் பற்றித் தங்கள் கருத்து யாது என்று கேட்டாராம். கோகலே உடனே, “என கருத்தா, அதை உடனே அராபிக் கடலில் எறிந்துவிட வேண்டும்” என்று கூறினாராம், இந்த விப

ரத்தை மகாத்மாவே எனன்டம் கூறினார். மகாத்மாஜிக்கு உதவி செய்வதற்காகவே கோகலே தேன ஆபிரிக்காவை குப போயிருந்தார். மகாத்மாஜியும் அவரைக் குருவாகவே கொண்டாடினார். “இது நல்ல புஸ்தகம்தான், ஆனால் இக்காலத்துக்கு உபயோகப்படாது” எனபது அவருடைய அபிப்பிராயம் அதற்குக் காரணம் அவர் தற்கால நவீன நாகரீகத்திலும் முன்னேற்றத்திலும் யந்திரங்கள் முதலிய சாதனங்களிலும் நம்பிக்கை பெற்றிருந்ததுதான். ஆனால் அந்த நூலோ “ போதும் இந்த நாகரீகம், முன்போல எளிய வாழ்க்கை வாழுவதே சுகம் தரும்” என்று கூறுவதாயிருந்தது.

மகாத்மா காமதியடிகள் இந்தத் தமது “ ஹ்நத ஸ வராஜ ” என்னும் சிறிய நூலை வெளியிட்ட சமயத்தில்தான் தேன ஆபிரிக்காவில் தமது சாதவீகப் போரை நடத்திக்கொண்டிருந்தார். அவர் அதை முற்றிலும் அஹிம்சா முறையிலேயே நடத்தினார். அப்போது இந்தியாவில் வேடி குண்டி எறிவதிலும் சதியாலோசனைச் சங்கங்கள் அமைப்பதிலும் ஈடுபட்டிருந்த புரட்சிக்காரர்கள் மகாத்மா சுமமா உலகை ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார், அவரும் வேகு சக்கிரத்தில் நடமுடைய கடசியில் வந்து சேர்ந்துகொள்வார் என்று எண்ணினார்கள். இந்தப் புரட்சிக் கட்சி இந்தியாவில் மட்டுமின்றி ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் வேலை செய்து கொண்டிருந்தது. அந்தக் கட்சியார் எப்போழுதும் காமதியடிகளைத் தங்களில் ஒருவராகவே கருதி வந்தார்கள், அவர் தங்களுடன் சேர்ந்து தலைமை தாங்கும் காலத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இவர்களுடைய இந்த எண்ணத்துக்குக் காரணம் யாது?

மிதவாதத் தலைவர்கள் கோழைகளாயிருந்தார்கள். காந்தியடிகளோ எதைப் பேசினாலும் எதைச் செய்தாலும் அச்சமின்றியே பிரதானமாக விளங்கிற்று, அவர் ஆங்கிலேயரை உயர்ந்தவர்களாகக் கருதவில்லை. அத்துடன் அச்சமில்லாமல் அவர்களை எதிர்க்க வேண்டும் என்றும் சொன்னார். அதனால் புரட்சிக் கட்சி

யார் “ஆகா, இத்தகையவர்தான் நமக்குத் தேவை” என்று தங்களுக்குள் கூறிக் கொண்டார்கள மிதவாதிகள் அவர்களை தேசத்தின் விரோதிகள் என்று கண்டித்ததாகள் ஆனால் காந்தியடிகளோ எப்போதும் அவர்களுடைய தேச பக்தியையும் தைரியத்தையும் பாராட்டினா. ஆதலால் அவர்கள் “நமமை அறிபவா இவாதான. இறுதியில் நம்முடன் வந்து சேர்பதுகொள்ளவே செய்வா” என்று எண்ணினார்கள்

இந்த மாதிரிதான் அவர்கள் எண்ணிக் கொண்டிருந்ததாகள் எனபதற்கு ஒரு சிறு உதாரணம் கூறுகிறேன் 1912-ம் வருஷத்தில் ஒரு நபா இந்தியாவுக்கு வந்தா அவா தம்முடைய நண்பா ஒருவருடன் சேலத்துக்கும் வந்தா அவா அப்போது ஒரு சிறு வாலிபா அவரை நான சந்தித்தேன் வந்த நபருக்கு லண்டன் நகரிலிருந்த சில இந்தியப் புரட்சிக்காரர்களுடைய பழக்கமுண்டு. நாங்கள் அரசியல் விஷயங்களைப் பற்றியும் புரட்சிக்காரர்களுக்கு வேற்றி கிடைக்குமா என்னும் விஷயத்தைப் பற்றியும் பேசிக் கொண்டிருந்தோம் எங்களுடனிருந்தவா ஒருவா “இனி அவர்கள் பாடு தீராததுதான் அவர்கள் அனைவரையும் நசுக்கி விட்டார்களே” என்று சொன்னா அதற்கு உடனே அந்த நபா “அப்படி எண்ணவேண்டாம் காந்தியடிகள் இந்தியாவுக்கு வந்து சேரும் வரை பேறுததுப் பாருங்கள்” என்று கூறினா நானும்கூட அப்போழுது அவ்விதம் எண்ணவில்லை என்று கூற முடியாது ஹி ம சை யை உபயோகிப்பது தவறு எனபதில் எனக்கு அப்போழுது உறுதியான நம்பிக்கை உண்டாகவில்லை காந்தியடிகளையும் புரட்சிக்காரருடன் சேர்பதுகொள்ளும்படி செய்ய முடியும் என்றே நானும் நம்பினேன்,

அதன் பின்னா தேன் ஆப்பிரிக்காவில் காந்தியடிகள் சிறையில் அனுபவித்தவைகளை “மாடான ரேவ்யூ” என்னும் மாத் சஞ்சிகையில் படித்தேன் அவா தேன் ஆப்பிரிக்காவிலிருந்த போது மூன்று தரம் சிறைப்பட்டிருக்கிறா. அவருடைய சிறை

அனுபவங்கள் மிகுந்த சுவையுடையன அந்தக் காலத்தில் அரசியல் வாதிகளில் அநேகர் அவற்றைப் படிக்கவில்லை. ஆனால் நாளை அவற்றில் என மனத்தைப் பறி கொடுத்துவிட்டேன். அதனால்தான் நான் பின்னா என சோந்தச் சேலவில் அந்தக் கட்டுரைகளைத் தமிழ்ப் புத்தகமாகப் பிரசுரித்தேன் ஆனால் அந்தச் சிறை அனுபவங்களைப் படித்த பிறகு இனி காந்தியடிகளை ஹிமச்சையைக் கையாளச் செய்வது எனப்பது முடியாத காரியம் எனப்பதைத் தெளிவாக உணர்ந்துகொண்டேன்

இந்தியாவிலிருந்த அரசியல் வாதிகள் அனைவரும் யாதோரு கட்சி பேதமின்றி காந்தியடிகள் தேன் ஆப்பிரிக்காவில் நடத்திய போராட்டத்தைப் புகழ்ந்து பாராட்டினார்கள். ஆயினும் காந்தியடிகள் அங்கு கையாண்ட முறைகளை இந்தியாவிலும் கையாளலாம் என்ற நம்பிக்கை மட்டும் அவர்களிடம் கிடையாது தேன் ஆப்பிரிக்காவிலிருந்த ஆங்கிலப் பாதிரியார் டோக் என்பவரால் காந்தியடிகளுடைய ஜீவிய சரிதையை எழுதியிருக்கிறார் தேன் ஆப்பிரிக்கத் தோட்டாபுடைய பாதிரியார் ஒருவர் சேலத்தில் இருந்ததால் அவர் அந்த ஜீவிய சரிதையின் பிரதி யோன்றை எனக்குப் படிக்கக் கொடுத்தார் அது மிகுந்த சுவையுடையதாக இருந்தது மாகதாமவின் உள்ளக் கருத்து முழுவதையும் தோன்றத் தெளிய எனக்கு விளக்கிற்று அதன்பின் என மனதில் எள்ளளவு சந்தேகம்கூடத் தங்கியிருக்கவில்லை இப்போழுது அவரை அறிந்திருப்பதுபோலவே அப்போதும் அவரை அறிந்துகொண்டேன். இறுதியாகப் புரட்சிக் கட்சியாருங்கூட காந்தியடிகள் தங்களை எதிர்ப்பவரேயன்றி தங்களுடன் சேரக்கூடியவரல்லா என்று உணர்ந்துகொண்டார்கள் ஆகவே நம்முடைய நாட்டு அரசியல் வாதிகள் மூன்று கட்சிகளாகப் பிரிந்து நின்றார்கள். அவை காந்தியம், புரட்சி வாதம், மிதவாதம்

காந்தியடிகள் 1913-ம் ஆண்டில் இந்தியாவுக்கு வந்ததும் கேயரா, சம்பரான் என்னும் இரண்டு போராட்டங்களையும் நடத்தித் தம்முடைய முறைகள் இந்தியாவுக்கும் உகந்தவையே என்று தெளிவுபடுத்தினார். அவர் அஹிம்சையை வெற்றி காணக் கூடிய ஒரு ஆயுதமாகவே செய்திருந்தார். அந்தச் சமயத்தில்,

பேஸண்ட் அம்மையா இந்திய அரசியலில் தலைமை வகிக்கலா னார். அப்போழுது அவா காந்தியடிகளைப் பற்றிச் சிறிதுகூட லட்சியம் செய்யவில்லை. அவருடைய கடக காந்தியடிகளுடைய முறைகளை ஹிமலை முறையாகவே கருதினா. காசியில் சாவகலா சாலைப் பட்டமளிப்பு விழா நடந்தபோது காந்தியடிகளா வேடிக்குண்டு எறியும் தத்துவத்தைப் பற்றிப் பேசினார். வேடிக்குண்டு எறிப் வரும் நல்ல மனத்தரே என்றும் அவரும் தேசத்தினிடம் பகதியுடையவரே என்றும் அவரும் தேசத்திற்காக உயிரைக் கொடுக்கும் தியாகியே என்றும் கூறினா. புரட்சிக்காரனுடைய நோக்கத்தைக் கூறிவிட்டு, அவருடைய முறையிலுள்ள பிழையை எடுத்துக் கூற விருமபினா ஆனால் புரட்சிக்காரரும் தேசபகதரே என்று காந்தியடிகளா கூறியதும் பேஸண்ட் அம்மையாருக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. உடனே எழுந்து வெளியே போய்விட்டா. அங்கு வந்திருந்த மகாராஜாக்களும் அவருடன் வெளியேறினார்களா. அதன் பின் வேகுளாள் வரை பேஸண்ட் அம்மையாருக்கும் காந்தியடிகளுக்கும் தொடர்பு இல்லாமலேயே போய்விட்டது. அந்தப் பிரசங்கத்திலேயே காந்தியடிகளா மகாராஜாக்களா அணிந்திருந்த ஆடை ஆபரணங்களைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டா. ஜனங்களின் வறுமையைப்பற்றி வாணிததா. தேசம் முழுவதும் அரைப்பட்டினியாயிருக்கும்போது இந்த ராஜாக்களா பெண்களைப் போல ஆடை ஆபரணங்களை அணிந்துகொண்டு வந்திருக்கிறார்களே என்று சோனனா இப்படிச் சோனனதும், புரட்சிக்காரர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டதும்தான் பேஸண்ட் அம்மையாரும் மகாராஜாக்களும் கூட்டத்தை விட்டு வெளியேறியதற்குக் காரணம். ஆனால் காந்தியடிகளா தேன் ஆப்பிர்க்காவில் செய்த காரியங்கள் அதிக நலம் வாய்ந்ததாக இருந்தமையால், சேனை கவானா ஆம்மில் பிரபு பகிரங்கமாகக் காந்தியடிகளைப் பாராட்டிப் பேசினார். அதன் பின்னா காந்தியடிகளுக்கு “கேயஸரி--ஹிந்த” என்னும் பொறுபதகம் அரசாங்கத்தாரால் அளிக்கப்பட்டது. அந்தப் பதக்கத்தை அவா ஒத்துழையாமைக் காலத்தில் அரசாங்கத்தினிடம் கொடுத்துவிட்டா.

1922-ம் ஆண்டில் வேல்ஸ் இளவரசர் இந்தியாவுக்கு விஜயம் செயதபோது அந்தக் கோண்டாட்டங்களில் கலந்து கொள்ளக்கூடாது என்ற பகிஷ்காரம் நடத்தப்பட்டதை அறிவீர்கள். சத்தியாகரிக முறைகளில் தியாகத்துக்குள்ள சம்பந்தத்தைப்பற்றி ஒரு சமயம் நானும் மகாத்மாஜியும் விவாதித்துக் கொண்டிருந்தோம் அப்போது நான் அவரிடம் “வேல்ஸ் இளவரசர் பகிஷ்கார இயக்கத்தில் தியாகம் எனப்பற்றகு ஏதேனும் இடமுண்டா?” அது வேறும் அரசியல் சூழ்ச்சி மட்டும்தானே” என்று கேட்டேன். அவர் உடனே “அப்படியா எண்ணுகிறீர்கள்? வேல்ஸ் இளவரசரைச் சந்திக்காததால் என மனம் எப்படி வேதனைப்படுகிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியவில்லை அவமரியாதையாக நடந்து கொண்டதை எண்ணும்பொழுது என மனத்தில் அதிக வேதனை உண்டாகிறது. அது ஒரு பெரிய தியாகம் அல்லவா?” என்று வேறு உணர்ச்சியுடன் கூறினா இതിலிருந்து மகாத்மாஜியின் உண்மையான உள்ளத்தை அறிந்துகொள்ளலாம். அவர் உள்ளம் முழுவதும் அன்பால் நிறைந்திருக்கிறது அவருக்கு இரத்த பேதம் என்பது அணுவளவுகூடக் கிடையாது ஆங்கிலேயரைப்பற்றி ஏதேனும் கடுமையாக எழுந்த வேண்டியிருக்கும்பொழுது அவர் தம்முடைய சொந்த சகோதரரைப்பற்றிக் கடுமையாகச் சொல்லும்பொழுது எவ்வளவு வேதனையை அனுபவிப்பாரோ அவ்வளவு வேதனையை அனுபவித்தார்

தீண்டாமையை ஒழிப்பதே மகாத்மாஜியின் பேரவா. அதையே அனைத்திலும் முக்கியமானதாகக் கருதினார் அவரைப் பின்பற்றுவதாகச் சொல்லுவோர் இந்த விஷயத்தில் அவர் கூறியதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாவிட்டால் ஒன்றும் பயனில்லை இந்த விஷயத்தில் அவர் அனேக விதமான கஷ்டங்களை அனுபவித்திருக்கிறார். தம்முடைய மனைவியிடம்கூடச் சண்டையிட வேண்டியதாக இருந்தது. தீண்டாமையை ஒழிக்கவேண்டும் எனப்பதை அந்த அம்மையார் ஏற்றுக்கொள்ளவே செய்தார். ஆயினும்

மகாத்மாஜி எவ்வளவு தூரம் அதில் முன்னேறிச் செல்ல வேண்டுமென்று விரும்பினாரோ அவ்வளவு தூரம் முன்னேறிச் செல்ல அந்த அடிமையால் முடியவில்லை அல்லது மகாத்மாஜிதான் அவரைப் பற்றித் தவறாக எண்ணினாரோ என்னவோ? அப்படித் தான் எனக்குத் தோன்றுகிறது 1915-ம் ஆண்டில் அவர் தேன் இனதியாவுக்கு வந்தார் அப்போழுது அவர் தம்முடன தேன் ஆப்பிரிக்காவில் உழைத்த ஒரு பஞ்சமருடைய மகனைச் சோதனை வைத்துக் கொண்டார் அந்தப் பையனைக் குளிப்பாட்டி அவனுக்கு வேண்டிய வசதிகள் எல்லாம் செய்யுமாறு தமது மனைவியாரிடம் சொன்னார் வசதிகள் என்ன எனபதை நீங்கள் அறிவீர்கள், அவற்றை எல்லாம் அந்த அடிமையார் வேகு மகிழ்ச்சியுடன் செய்தார் அந்தப் பையன் மிகச் சிறு பாலகன். அவனை அந்த ரயிலில் தாராட்டனையே கூட்டிக்கொண்டு போனார் அவன் உட்காருமிடத்தை ஆபாசப்படுத்திவிடுவான் உடனே அம்மையார் அவனைத் தூக்கிக்கொண்டு போய் தண்ணீர்விட்டுக் கழுவினார் உட்காருமிடத்தையும் சுத்தம் செய்தார் இந்த மாதிரி எல்லாம் அவர் தமது கணவருடன் ஒத்துழைத்தபோதிலும் சில சமயங்களில் சங்கடங்கள் ஏற்படுவதுண்டு கணவன்மார் மனைவிமாருடைய கஷ்டங்களை உணர்வதில்லை அந்தச் சிறுவன் பிறகு காதியடிகளை விட்டு ஓடிப்போய்விட்டான் பின்னர் காதியடிகள் குஜராத் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த பஞ்சம சிறுமி ஒருத்தியைத் தமது குமாரிபோலவே வளர்த்து வந்தார் அந்தச் சிறுமி அதிக துஷ்டத்தன் முள்ளவள் அதனுடன் அவள் பெற்றோரும் நல்லவர்களில்லை அதனால் அந்தச் சிறுமி காரணமாக காதியடிகள் அடிக்கடி உண்ணாவிரதம் இருக்க நோந்தது

தீண்டாமை என்பது தீண்டாதவர்களைப் பீடித்துள்ள நோயன்று தீண்டத்தக்கவர்களைப் பீடித்துள்ள நோய் எனபதே காதியடிகளுடைய கருத்து உயர்ந்த ஜாதியாரிடையில்தான் அந்த நோய் காணப்படுகிறது அதனால் அவர்களுக்குத் தான்

சிகிச்சை செய்யவேண்டும். தீண்டாதவர் என்பவரிடம் தீண்டக் கூடாது எல்பது யாதோன்று மிலலை. நாம் தான் அநதானத் தனமான எண்ணத்தால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் தீண்டாத வரைத் தோட்டால் ஏதோ கெடுதல் ஏற்பட்டுவிடும் என்று நாம் பயப்படுவது தவறு அநதப பயத்தை விட்டொழிக்கவேண்டும் ஆதலால் மக்களுக்கு அறிவுபட்டி வரவேண்டும் என்று உறுதி செய்து கொண்டால் தீமையை ஒழிப்பது கஷ்டமான காரிய மன்று தீண்டாதவர்களை எல்லாம் முஸ்லிம்களாகவோ கிறிஸ்தவர்களாகவோ செய்துவிட்டால் அவர்களுடைய கஷ்டங்கள் எல்லாம் நீங்கிவிடும் என்று சிலா எண்ணுகிறார்களா தீண்டாதவர்கள் அளவு கடந்து கஷ்டப்படுகிறார்கள் அதனால் ஹிந்து மதத்தைத் திருத்தி அவர்களுடைய கஷ்டங்களை நீக்குவது என்பது முடியாத காரியம் என்று எண்ணுகிறார்கள் வடநாட்டிலுள்ள முஸ்லிம்களும் ஹிந்துக்களும் அனுபவிக்கும் கஷ்டங்களைக்கவனிப்போமானால் இந்த விதமான பரிசாரத்தால் பயன் எதுவும் கிடையாது என்பது விளங்கும் தேசம் முழுவதற்கும் நல்லும் சமாதானமும் உண்டாகக்குவதே நம்முடைய நோக்கமாக இருக்கவேண்டும் ஆதலால் நாம் உண்மையில் செய்யவேண்டியதெல்லாம் தீண்டாதவர்களிடம் தீண்டாமை என்று ஒன்றுமில்லை நம்முடைய மனதில் தான் அனுவசியமான பயம் ஒன்று இருக்கிறது. அதை நீக்க வேண்டும் அதை எளிதில் நீக்கிவிடலாம் என்று உயர்ந்த ஜாதியா என்பார்களிடம் கூறி அவர்களுடைய மனத்தை மாற்றவேண்டியதே யாகும்

ஜாதிகள்

உலகத்தில் அநேக விதமான மரங்களும் இருக்கின்றன; மிருகங்களும் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் வேறு வேறுனவை அதேபோல உலகத்திலுள்ள பல தேச மக்களுடைய வழக்கங்களும் வேறு வேறுனவை அவைகள் குறைபாடு உடையனவாக இருந்தால் அவைகளை நாம் சீர்திருத்தலாம் அவைகள் கேடானவையாயிருப்பினும் அவற்றால் அடையக் கூடிய பயனை அடைய முயலலாம் பறவையினுடைய சிறகுகளும், மனிதனுடைய கைகளும், குதிரையினுடைய வாலும், பசுவினுடைய கொம்பும் எப்படி நன்மை பயப்பனவாகவும் தீமை பயப்பனவாகவும் உளதோ, அப்படியேதான் சமூகப்பழக்க வழக்கங்களும் நன்மை பயப்பனவாகவும் தீமை பயப்பனவாகவும் உள நாம் கைகளுக்குப் பதிலாகச் சிறகுகள் இருந்தால் எவ்வளவு நலமாயிருக்கும் என்று எண்ணலாம் அப்படியே பசுவின் கொம்பும் குதிரையின் வாலும் இருந்தால் நல்லது என்று எண்ணலாம் ஆனால் அப்படிஎண்ணுவது முற்றிலும் தவறே நான் கூறுவதை வேறு விதமாகப்போன கொண்டுவிடவேண்டாம் நாம் கூறும் உதாரணங்களுக்கும், பழக்க வழக்கங்களுக்கும் வேறுபாடு உண்டு என்பதை அறிவேன மனிதன் சிறகை அடையமுடியாது ஆனால் நாம் நம்முடைய பழக்க வழக்கங்களை மாற்றிக்கொள்ள முடியும். ஆம்; பறவைகளுடைய உடலையும் மிருகங்களுடைய உடலையும் மாற்றமுடியாது பழக்க வழக்கங்களை மாற்றுவதை அவற்றால் நன்மையும் உண்டு தீமையும் உண்டு நமக்கு எது இல்லையோ அதற்காக வருந்த வேண்டியதில்லை பழக்க வழக்கங்களை மாற்ற முயன்றபோதிலும் அப்படி மாற்ற முயலும் காலத்தில் கூட அவற்றால் அடையக்கூடிய நன்மைகளை அடைய முடியும்.

உதாரணமாக, மேனாட்டார் பலாத்காரத்தை உபயோகிப்பதில் பிரியமுடையவர்கள் நாமோ அஹிம்சா தர்மத்தை அனுஷ்டிக்க விருமபுகிறோம் அவர்கள் தங்கள் முறையால் நன்மை அடைய முயல்வதுபோல நாம் நம் முறையால் நன்மை அடைய முயல் வேண்டும் வேறுபாடுகள் எல்லாம் வேறுபாடுகளே யன்றி, உயர்வு தாழ்வு குறிப்பன அல்ல என்பதை நாம் எப்பொழுதும் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். உயர்வு தாழ்வு கற்பியாமலிருந்தால் எத்தனை வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் நாம் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை.

இந்த விஷயத்தில் என்னுடைய கருத்தைக் கூறுகின்றேன் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய அளவு சரியான கருத்து என்று கூறமாட்டேன். மகாத்மாவின் கருத்தும் இதுதான் என்றும் கூறமாட்டேன். ஆனால் இதமட்டுமே நிச்சயம் மகாத்மாஜி இதற்கைய கருத்துக்களைப் பொறுத்ததுகொள்ளுவார் வாழ்வின் சகல துறைகளைப்பற்றியும் மகாத்மா கூறும் கருத்துக்களையே அனுஷ்டிக்க வேண்டும் என்ற தவறான கருத்து ஒன்று உலவுகிறது நான் ஒரு சமயம் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்த காலத்தில் ஒரு ஊரில் அன்பா ஒருவர் எனக்கு உணவு தர விரும்பினா எனக்கு வேண்டாம் என்று கூறினேன் எனக்குப் பசியில்லாவிடாலும் உண்ணவேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார் “ஆட்டுப்பால் வைத்திருக்கிறேன், குடிக்க வேண்டும்” என்று சொன்னார் “ஏன் நான் ஆட்டுப்பால் குடிக்க வேண்டும்?” என்று கேட்டேன் “மகாத்மாஜி ஆட்டுப்பால்தானே குடிக்கிறார்?” என்று அவர் கூறினார். இதுபோல மகாத்மா செய்வதுபோலவே எல்லா விஷயங்களிலும் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ண முடையவர்களாக இருக்கிறார்கள் பலர். இதிலிருந்து மகாத்மாஜிக்கு நாட்டிலுள்ள சேலவாகு இவ்வளவு என்று விளங்குகிறது கிருஷ்ணனைப் பற்றியும் கோபி மாரைப் பற்றியும் கதை கூறுகிறார்களே, அதுபோல இருக்கிறது.

பரம்பரையாகத் தொழில் செய்து வரும் முறை இனிமேலும் நீடித்து நிற்கும் என்று நம்ப முடியாது. இனிமேலும் தகப்பன்

தொழிலையே மகனும் செய்யவேண்டும் என்று கூற முடியாது அப்படிச் சோலவது நம்முடைய ஜன சமூகத்துக்கு நல்லதுமில்லை. சிறு வயதிலிருந்தே பயிற்சி பெறவேண்டிய தொழில்களானால், தகப்பன மகனுகுச் சிறுவயது முதலே பயிற்சி அளிப்பான் என்பதில் சந்தேகமில்லை ஆயினும் அப்படிப் பயிற்சி அளிப்பது ஜாதிக் கட்டுப்பாட்டாலோ சமயக் கட்டுப்பாட்டாலோ அன்று. அந்த மாதிரியான கட்டுப்பாடுகளால் முற்காலத்தில் நன்மைகள் உண்டாயிருக்கலாம். ஆனால் அந்தக் கட்டுப்பாடுகளை இக்காலத்திலும் வைத்துக்கொண்டிருப்பது என்பது முடியாத காரியம்.

உண்பது எனபதைக் கவனியுங்கள். ஒருவர் பிறருடன் உண்பது தவறு என்று எண்ண இடமில்லை அந்த வேறுபாட்டை நீலை நாட்டுவதால் பயனு மில்லை, சாததியமுமில்லை யார் சமைத்தாலும், தோட்டாபும நான் உண்ண முடியும் யாருடன் உட்காநதும் உண்ணலாம் சுதந்தரத்துக்கு இது முரணப்பட்டதல்லவா என்று நீங்கள் எண்ணக் கூடும் சுதந்தம் பற்றிய விதிகள் வேறு, ஜாதி வேறுபாடு கூறி உண்ண மறுக்கும் விதிகள் வேறு. ஒரு குறிப்பிட்ட மனிதன் எப்போழுதும் அசுத்தமாயிருப்பான் என்று எப்படிச் சோல்ல முடியும்? சிலரை எப்போழுதும் ஒதுக்கி வைத்துவிடுவோமானால் அவர்கள் நாளடைவில் அதிக அசுத்தமாகவே ஆகிவிடுவார்கள். இதோ, தோட்டிகள் இருக்கிறார்கள்; அவர்களுடன் பழகவும், அவர்களைத் தோடவும் செய்வோமானால், அவர்கள் தங்கள் நவரூப பழக்க வாழ்க்கைகளை மாற்றிக் கொள்ள சந்தர்ப்பம் உண்டாகும் ஆதலால் நம்மைவிடச் சுத்தக் குறைவாக உள்ளவர்களுடன் அடிக்கடி பழகுவது நம்முடைய கடமையாகும்.

சீர்திருத்தம் செய்வதானால் மனித அறிவுக்கு ஒத்ததாக இரண்டு வழிகள் உள. ஒன்று கேட்டவர்களைத் தனியாகப் பிரித்து வைப்பது, அதுதான் சிறை செய்யும் முறை மற்றது கேட்டவர்களுடன் சோகந்து திருத்துவது. அதுதான் கலவி முறையின் அஸ்தி

வாரம். தனியாகப் பிரித்து வைக்கும் முறைதான் ஜாதி என்பது. அது இனி மேல் பயன் படாது ஆதலால் கலந்து வாழ்தல் எனும் மற்ற முறையைக் கையாண்டு பாகாக வேண்டும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சிலர் கூறுவார்கள், தீண்டாதவர்களை மாமிசம் உண்பதால் அவர்களுடன் சேரக்கூடாது என்று இதற்கும் பொருள்கிடையாது. இவர்களிடம் நாம் தூராள மனதுடையவர்களாக நடந்து கொண்டால்தான் அவர்களைத் திருத்த முடியும் ஒரு பையனுக்கு ஓடக கற்றுக் கொடுக்க விருட்டிநீரோம் என்று வைத்திருக்கோளாங்க. அப்பொழுது நாம் அவனுக்கு முன்னால் ஓடி விட்டோம். அவன் கூடவே ஓட முயன்று அவனுக்குக் கற்பிப்போம் அது போல தவறான வழக்கங்களை உடையவர்களைத் திருத்துவதற்கும் அவர்களை விட்டு விட்டு முன்னால் போய்விட்டலாகாது. அப்படிப் போவது அனபு முறையாகாது தூரத்தில் நின்று கொண்டு பிறரை நம்மிடம் வருமாடிச் செயலாம் என்று எண்ணினால் அது அனுபவத்துக்கு ஒத்து வராது சுதந்திரம் இருக்க அறியாதவர்களுடன் சேர்ந்து பழகுவதை நம்முடைய கடமையாகக் கருதுகிறேன். அப்படி நாம் சேர்ந்து பழகினால் அவர்கள் வெகு சீக்கிரத்தில் திருந்தி விடுவார்கள். உயர்தர வாழ்க்கை வாழ்பவர்களுக்கு இதனால் சிறிது தீங்கும் நேரிடக்கூடும் ஆனால் ஜன சமூகம் முன்னேறவேண்டுமானால் இந்தச் சிறுதியாகம் செய்து தீரவேண்டியதுதான். ஆதலால் உடன் உண்ணல் என்பதற்கு ஆட்சேபம் எதுவும் இருக்க நியாயமில்லை பல தொழில செய்பவர்கள் தொழில்காரணமாக சேர்ந்து உண்ணலாகாது என்று கூறுவதற்கு நியாயம் ஏது? ஆசிரியர் வைத்தியருடன் உண்ணலாகாது என்று கூறுவது அசம்பாவிதமானது போலவேதான். பிராமணர் அம்மட்டருடன் உண்ணலாகாது என்று கூறுவது அசம்பாவிதமாகும். பிராமணர்தான் ஆசிரியர், அம்பட்டர்தான் வைத்தியர். அத்துடன் அம்பட்டர் தோடுவதைவிட அதிகமான ஆபாசங்களை வைத்தியர் தோடுகிறார். அப்படி யிருந்தும் வைத்தியருடன் உண்ணமாட்டேன் என்று யாரும் கூறுவதில்லை. என் அண்ணன் டாக்டராக இருந்

தால் ஏன் ஏன் தம்பி அம்பட்டராக இருக்கக் கூடாது? அம்பட்டர் பிறருடைய உடம்பில் சில பாகங்களைத் தோட மறுக்கலாம். ஆனால் டாகடரோ அப்படி மறுக்க முடியாது. டாக்டரைச் சேர்த்துக் கொள்வதானால் அடிபட்டரையும் சோதனைக் கொள்ளவேண்டியதே. அதில் அட்சேபம் கூறுதல் ஆகாது நமமை இப்படிப் பிரித்து வைப்ப தேல்லாம் நமருடைய வழக்க பழக்க வாசனையேயன்றி வேறன்று. ஒரு வேளை டாகடர்கள் பெறுகின்ற பணமானது அவரைச் சுதந்திரம் செயது விடுகின்றதோ என்னவோ! அம்பட்டருக்கும் டாக்டருக்கும் கொடுப்பதுபோல அதிகப் பணம் கொடுத்தால் அம்பட்டரையும் சோதனைக் கொள்வோமோ என்னவோ!

ஆண்களும் பெண்களும் தங்கள் விருப்பம்போல் மணம் செய்துகொள்ளச் சுதந்திரம் உடையவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்பதே என் உறுதியான நம்பிக்கை இப்படிச் கூறுவதால் சிறுவர்களும் சிறுமிகளும் ஒருவரை யொருவா கூட்டிக்கொண்டு ஓடிவிடலாம் என்று கூறுவதாக எண்ண வேண்டாம். நான் கூறுவதெல்லாம் கலயாணத்தைத் தீர்மானிக்கும்போது வயதானவர் விருப்பத்துக்கு மதிப்புகொடுப்பதைவிட மணமக்களின் விருப்பத்திற்கே அதிக மதிப்புக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதேயாகும். அப்படியே தாய் தந்தையர் தீர்மானம் செய்வதாயிருந்தாலும் அவர்கள் ஜாதியைப் பிரதானமாக வைத்துத் தீர்மானம் செய்யக் கூடாது. மணம் என்பதெல்லாம் ஒரு விதமான நட்பு முறையேயன்றி வேறன்று இரண்டு நண்பர்கள் கூட்டுமுறையில் வாழ்க்கை நடத்த விரும்புகிறார்கள் என்பதே அதன் பொருள். ஜாதி வேறுபாடு பாராமல் இருந்தால் நண்பர்களாகவும் இருக்க முடியும். கூட்டுமுறையில் வாழ்க்கை நடத்தவும் முடியும். இதுவரை ஜாதிக்கட்டுப்பாடு மணவீணையைப் பாதித்து வந்ததுபோல இனிமேலும் பாதித்துவர முடியாது. என் விருப்பம்போல் உண்ண எனக்குச் சுதந்திரம் உண்டு என்று கூறினால் உண்ணத் தகாததை யெல்லாம் உண்ணலாம் என்று பொருள் படாது. சுதந்திரம் உண்டு என்று கூறினால் உடனே என்ன தவறு வேண்டுமானாலும் செய்யலாம்

என்று அர்த்தமாகாது அதன் போருளேல்லாம் ஆண்களும் பெண்களும் தாங்கள் உண்மையாகவே எதை நன்மை என்று கருதுகிறார்களோ அதன்படி நடக்கச் சம்மதிகிறோம் என்பதே யாகும்.

மணம் என்பது ஒரு முக்கியமான விஷயம். வாழ்க்கை முழுவதையும் பாதிக்கும் விஷயம் இருவருடைய வாழ்க்கையும் இன்பகரமாக இருக்கவேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்துடனேயே அதில் இறங்கவேண்டும். மற்றபடி சாவதற்கு நிரரம் அளிக்க வேண்டும் இதுவே நான் கூறுவது சாதாரணமாகத் தோழிலாளிகள் தங்கள் தோழிலைத் தங்கள் குழந்தைகட்கும் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் என்றே விருமபுவர்கள். ஆதலால் தாயும் தந்தையும் ஒரே தோழில் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாகவே இருப்பார்கள். இப்படிக்கூறுவதால் இவர்களிடையே சுதந்திரம் இருக்கக்கூடாது என்று அத்தமில்லை ஜனங்கள் எப்போதும் போல ஜாதிகுள்ளேயேதான் மணம் செயது கொள்வார்கள் உடனேயே புரட்சி உண்டாகி விடமாட்டாது. ஆனால் ஜாதிவிட்டு மணம் செய்ய விருமபுவர்களுக்கும் இடமிருக்க வேண்டுமென்பதே என கருது.

இந்த சுதந்திரத்தை ஏற்படுத்துவது எப்படி? நான் உங்களிடம் செயதுகொள்ளும் வேண்டுகோள் எந்தச் சேவை செயதாலும் அன்பு நேறியினின்று அதுவளவு கூடப்பிறழாதீர்கள், சண்டைச் சர்ச்சை வழியைப் பின்பற்றாதீர்கள் எது சரி எது தவறு என்று ஆராய்ந்து தெளிவுபடுத்திக் கொள்ளுங்கள் “நான் செய்யக்கூடிய பெரும் தவறு என சகோதரனை பகைப்பது தான்” என்று தெளிவாக அறிந்து கொள்ளுங்கள், எதுவுனை நல்ல சீர்திருத்தமாயினும் அதைச் செயது முடிக்க பலாதகாரத்தை உபயோகிக்காதீர்கள். அறிவுபுக்குடும் வழியையே பயன்படுத்துங்கள். நாம் மாறுதல் செய்யவேண்டியது அவசியந்தான் ஆனால் ஏற்கெனவே உள்ள கஷ்டம் போதும்; இதைவிட அதிகக் கஷ்டத்தை உண்டாக்கி விடாதீர்கள். பலாதகாரம் மூலமாகத்தான் மாறுதல்

செய்ய முடியும் என்று எண்ணுவதற்குக் காரணம் மனிதப்பண்பில் நம்பிக்கையிலலாததே யாகும். நாம் பலவீனமாக இருக்கும் போழுத்தான பலாத்காரத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறோம். நீங்கள் தவறான காரியம் செயதால்கூட நான் உங்கரிடம் அறிவு புகட்டும முறையையே கையாண்டு வந்திருப்பதை அறிவீர்கள். உதாரணமாக யானோம் புறக் குடிநதால் அது தீயது என்று அறிவு புகட்டவே முயலாது வந்திருக்கிறேன் இதே போலதான் சமூக பழக்க வழக்கங்கள் விஷயத்திலும் நடந்து கொள்ளவேண்டும். குழந்தைகளைப் பாடம் படிக்காவிட்டால் பலாத்காரம் உபயோகிப்பதால் யானோரு பயனும் ஏற்படாது அன்பினால் தான் அவர்களைத் திருத்தவேண்டும் ஆகவே என கருதுகது நீங்கள் மதிப்புத் தருவதானால் அன்பு முறையினால் சமூக சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று நீண்டவில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

தற்சமயம் ஜனங்கள் பிராமண வகுப்பாரிடம் அளவு கடந்த துவேஷத்தைக் காட்டுகிறார்கள் அது வருந்தத்தக்கது. நானும் அந்த விதமாகத் துவேஷத்துக்குப் பாத்திரமாயுள்ள பிராமண வகுப்பையே சோந்தவன் எனது குறிப்பிட்ட வகுப்பாரிடமும் துவேஷம் கொள்வது சரியான வழியாகத் தோன்றவில்லை. நான் அந்த வகுப்பைச் சோந்தவனு யிருப்பதால் கடுமையான மொழிகளை உபயோகிக்கவில்லை இப்படித் துவேஷம் காட்டுவது நல்ல தன்று அதை ஜனங்கள் தங்கள் அனுபவத்திலிருந்தே தெரிந்து கொள்ள விட்டு விடவேண்டும். ஆயினும் நீங்கள் என்னுடன் நெருங்கிப் பழகியவர்கள், என்னுடன் சோதது உழைப்பவர்கள். ஆதலால் நீங்கள் சமூக சீர்திருத்த விஷயத்தில் அன்பு முறையையே கையாள்வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன் இந்த விஷயத்தில் ஏற்பட்டுள்ள துவேஷமும், பகைமையும், நம்பிக்கையின்மையும் அபரிமிதம் நீங்கள் அவற்றிற்கு இரையாகிவிடக் கூடாது என்று விரும்புகிறேன். நீங்கள் எனனை நம்புவதாயிருந்தால், நீங்கள் பரஸ்பரம் நம்பிக்கை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் நான் குறிப்பிட்ட அபாயத்தில் அகப்பட்டுக் கொள்ளா

திருக்க வேண்டுமென்றும் விரும்புகிறேன் வைதீகர் ஒருவர் உங்களுடன் உண்ண விரும்பவில்லை என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதற்காக அவரை கஷ்டப்படுத்துவதிலும் பயனில்லை அவரை ஏமாற்றியோ பலவந்தப் படுத்தியோ உங்களுடன் உட்காணாது உண்ணும்படி செய்வதிலும் பயனில்லை நீங்கள் நடந்துகொள்ளும் மாதிரியைப் பார்த்தே அவரும் தமது வழியைத் திருத்திக்கொள்ளும் படி செய்யவேண்டும் நம்முடைய வாழ்க்கை முறையேதான் அவரைத் திருத்தவேண்டும் பலவந்த முறையைக் கையாளவதாயிருந்தால் முஸ்லமான்சா மத மாற்றம் செய்வதற்காகக் கையாளும் தவறான முறையைக் கையாளப்பவர்களாகியோ இப்பொழுது கிறிஸ்தவர்களும், முஸ்லீம்களும் பலவந்த முறையைக் கையாளவது தவறு என்று வருந்துவதுடன், அதை விட்டுவிடவும் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி விஷயங்களில் பலவந்த முறையால் பயனில்லை என்பதை உலகம் முழுவதும் அறிந்து கொண்டு விட்டது ஒருவர் நம்முடைய கருத்துக்கு மாறான கருத்துடையவராக இருக்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள் அவருக்கு ஜாதியோழிப்பிலும், மண சுதந்திரத்திலும் நம்பிக்கையிலில்லை என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள் நாம் அவரை முட்டாள என்று கருதலாம்; ஆனால் அதற்காக அவரை வெறுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை அப்படி யில்லையானால் நாம், 'சமூக சீர்திருத்தவாதிகள்' என்ற பெயருடன் ஒரு புதிய ஜாதியை சிருஷ்டப்பவர்களாவோம். பலவந்த முறையைக் கையாளவதாயினும் புதிய ஜாதியை சிருஷ்டப்போமே யன்றி, பழைய ஜாதியை ஒழிக்கமாட்டோம் நம் எண்ணம் நிறைவேருமல் போகும்

மாவை சுடு தண்ணீரில் கரைக்க வேண்டுமானால் என்ன செய்யவேண்டும்? மாவின் மீது சுடு தண்ணீரை அப்படியே மோத்தமாக ஊற்றினால் மாவு கரையாது கட்டியாகப் போயவிடும் அதனால் முதலில் குளிராத நீரில் கலந்து கொண்டு பிறகு மேதுவாகச் சிறிது சிறிதாக சுடு தண்ணீரைக் கலந்தால் மாவை சுடு தண்ணீரில் கரைத்து விடலாம். ஆகவே பலவந்த முறையால்

எதையும் சாதிக்க முடியாது அறிவு புகட்டும் முறையால் 'தான் முடியும்' இந்த உவமை மாவுக்கும், சுடு தண்ணீருக்கும் பொருந்துவது போலவே மக்கள் மனத்துக்கும் பொருந்தும்.

அன்பு முறை விரைவாகப் பயன் தராது. பகைமை முறை தான் விரைவாகப் பயன் தரும் என்று எண்ண வேண்டாம், அன்பு முறையும், அறிவு புகட்டும் முறையும் தான் பலன் தரும் வழி. வேறு வழி கிடையாது பகைமை வழியும், பலவந்த வழியும் தோல்வியுறுமே யன்றி வேறறி பேறாது. நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்தால் அன்பு முறைதான் அதி விரைவில் பயன் தருவதாகும் சமூக சீர்திருத்தம் விரும்புவோர் கூறும் பல விஷயங்களை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன் அதே சமயத்தில் அவர்களுக்கும் எனக்கு முள்ள வேறுபட்ட கருத்துக்களையும் கூறிவிட்டேன்.

தீண்டாமை

பல வகுஷங்களுக்கு முன சேலம் நகர சபையில் இரண்டு பஞ்சமாகா ஊழியராய இருந்தனா அவாக றுடைய வேலை நகரத் தின சில பகுதிகளிலிருந தண்ணீரக குழாய்களுக்கு தண்ணீர் வரும்படி முடு குழாய்களைத் தினந்தோறும் திறப்பதும் முடுவதும் தான நகரசபை எஞ்சினியா மறறவாகளை வாடு மாறறம் சேய்யும் வழக்கத்தை அனுசரித்து, அவாகளைபும் பிராமண அகதீரகார வார்டுக்கு மாற்றினா அபபொழுது நான நகர சபைத் தலைவனாக இருந்தேன் இந்த மாறறம் நடந்தது எனக்குத் தேரியாது தேரிந் திருந்தால் அபபடி மாறற வேண்டாம் என்று கூறியிருப்பேன் என்று எண்ண வேண்டாம். இந்த மாறறம் நடந்ததும், அகதீர காரத்தில் பெருத்த கிளாசசி ஏற்பட்டது பிராமணாகா எல்லோரும் எனமீது கோபம் கொண்டாகா.

“நீர் சமூக சீர்திருத்தவாதியாக இருக்கலாம் ஆனால் நீர் நகர சபைத் தலைவராக யிருந்துகொண்டு உமமுடைய கொள்கைகளை எங்களிடம் திணிகக உமக்கு உரிமை கிடையாது எங்களுக்குத் தோலலை கொடுக்கும் நோக்கத்துடனேயே நீர் இந்தப் பஞ்சமர்களை எங்கா அகதீரகாரத்துக்கு மாற்றியிருக்கிறீர் அவாகளை மாற்றுவ தற்கு வேறு எத்தனையோ இடங்கா இருக்கின்றனவே?” என்று பிராமணாகா கூறினாகா.

அகதீரகாரத்தில் எனக்கும் பல நண்பர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள என்னுடன் பல விஷயங்களில் ஒத்துழைக்கும் சக ஊழியர்கள். அவர்களில் ஒருவர் “என்னுடைய வயதான தாயார், குழாயத் தண்ணீரை உபயோகிகக ஆட்சேபிக்கின்றாள். எனக்கு

ராஜாஜி மணவாசகம்

உதவி செய்யுங்கள்” என்று சோனனா மறஞ்ஞுவர், “என்னுடைய சிறிய தாயா ஸ்நானம் செய்ய முடியாமல் தவிக்கிறேன், என்ன செய்வது” என்று கேட்டாள். மற்றும் ஒருவர் “நீர் என்ன என்னுடைய பாட்டியாரைக் கொல்ல வேண்டுமென்று எண்ணி விட்டீரோ? அவள் இரண்டு நாட்களாக அன்ன ஆகாரமின்றிப் பட்டினியாயிருக்கிறாள்” என்று எழுதினா நான் அந்தப் பக்கமாகப் போகும்போழுது அங்குள்ள விதவைகள் எல்லோரும் என்னை வேகு நோய்மாய்ச் சீறிப் பாததாக்கள் தீண்டாதாருடைய தீட்டு எததுணை தீயது என்று அவர்கள் எண்ணுவதையும், வேறுப் பதையும் நான் அறிவேன்.

அந்தக் காலத்தில் மகாதமா காந்தியடிகள் சத்தியாக்கிரகத் தம்மத்தைப்போதிக்காதிருந்தது அந்நாட்டிலுமே அந்தத் தாமத்தை அறிந்திருந்தால், அவர்கள் உடனே அதை எனக்கு விரோதமாக அனுஷ்டிக்க ஆரம்பித்திருப்பார்கள் உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொண்டிருப்பார்கள். தங்கள் குறை நியாயமானது என்றே நம்பினார்கள். அதனால் எளிதாக உண்ணாவிரதத்தை ஆரம்பித்திருப்பார்கள் அப்போழுது எனக்கு என்ன ஆயிருந்தும்? அரசாங்கம் கூட தீண்டாதவர்களை அக்கிரகாரத்தினின்றும் வேறு வாங்குமாற்றும்படி தந்த மூலம் உதரவு அனுப்பி யிருப்பார்கள். “உம்முடைய சமூக சீர்திருத்தம் நியாயமானதுதான், ஆயினும் உமக்கு உம்முடைய ஜனங்களுடைய மனப்பான்மை தெரியவில்லையே” என்று கூறி யிருப்பார்கள். நான் மாற்றாவிட்டால் என்னைக் கவனியாமல் அவர்களே மாற்றியிருப்பார்கள்

அந்தக் காலத்தில் அக்கிரகாரத்து மக்களுக்கு சத்தியாக்கிரக முறை தெரியாதிருந்தபடியால், அவர்கள் ஆட்சேப மனுக்கள் அனுப்புவதோடும், சட்ட சபையில் தீர்மானங்கள் கொண்டு வருவதோடும், நின்று விட்டார்கள். அவர்களும் என்னுடன் வாதம் செய்ய தாக்கள். ஆனால் நானோ அசைந்து கொடுக்கவில்லை. “நீங்கள் உங்கள் மதத்தையும், மதானுஷ்டானங்களையும் உங்கள் வீட்டுக்குள்ளே வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமேயன்றி, நகரசபை விஷயத்

தில் தலையிடலாகாது. நகர சபையானது ஜாதி வேற்றுமை பாராட்ட முடியாது. நீங்கள் மாற்றச் சொலவதைக் கேட்டு அவர்களை வேறொரு வாங்குகு மாற்றினால், அந்த வாங்கு மக்களும் உங்களைப் போலவே அவர்களை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டால் என்ன செய்வது? நீங்கள் பொறுத்துக் கொள்வதுதான் நல்லது” என்று நான் கூறினேன். இதற்கு பதில் சொல்ல முடியவில்லை. அப்படியானால் அந்தப் பஞ்சமாதனை வேலையை விட்டு நீக்கி விடுங்கள் என்று கூற அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே சிறிது காலம் சென்றபின் எல்லாம் அடங்கி விட்டது நானுங்கூட அதை மறந்து விட்டேன்.

அரசியல் சீர்திருத்த விசாரணையின் போது பால்மெண்டுக் கூட்டுக்கமிட்டியின் முன் ஒருவர் “இந்தியா தேசத்தில் ஏராளமான ஜாதிகளும், வித்தியாசங்களும் இருப்பதால் இங்கே ஜனநாயகம் முன்னேறுவது என்பது முடியாத காரியம்” என்று கூறினார். அப்போது அவ்கிருந்த திரு. கே. டி. பால் சேலத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர் உடனே கமிட்டியாரிடம் “அப்படியில்லை; ஒரு நகர சபைத் தலைவர் பிராமணர், அவர் தமது ஆட்சியில் ஜாதி வித்தியாசத்தை ஒழிக்கும் விஷயத்தில் வேற்றிப் பெற்றிருக்கிறார். இந்தியா முன்போலில்லை இப்போழுது மாறியே வருகிறது” என்று சொன்னார். இந்த விஷயத்தைக் கேட்டதும் எனக்கு அந்தப் பஞ்சமா விஷயம் ரூபகத்துக்கு வந்தது. சேலத்து பிராமண நண்பர்களும் இதைச் சேவியுற்றார்கள். ஆனால் அவர்கள் கோபமடையவில்லை, சந்தோஷமே அடைந்தார்கள். நான் பிடிவாதமாயிருந்தது நல்ல தென்றே எண்ணினார்கள்.

இந்த நிகழ்ச்சி நடைபெறுவதற்கு முன், நான் சேலத்தில் வக்கீலாகத் தொழில் பார்க்க ஆரம்பித்துச் சிறிது காலத்துக்கெல்லாம் நான் இரண்டு ஹரிஜனச் சிறுவர்களைப் பாடசாலைக்கு அனுப்பி வைத்தேன். அதற்கும் ஜனங்கள் பலத்த ஆட்சேபம் கூறினார்கள். “இந்தச் சிறுவர்கள் வந்தால் எல்லாச் சிறுவர்களும் வராமல் நின்று விடுவார்கள். இரண்டு பஞ்சமச் சிறுவர்கள் படிக்கவேண்டு

மென்பதற்காக இருநூறு ஜாதிச் சிறுவர்களைப் படிக்க வேண்டாம் என்று கூறுகிறீர்களா? நீங்கள் விருமபுவது கலவியா, அல்லது வேறும் புகழ்ச்சியா? உங்களுக்குப் புண்ணியமாகப் போகும், இதை வற்புறுத்தாதீர்கள். வற்புறுத்தினால், பாடசாலை நாசமாகப் போய் விடும். தயவு செய்து அந்த இரண்டு சிறுவர்களையும் நிறுத்தி விடுங்கள்” என்று பாடசாலை ஆசிரியர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் நான் விடாப்பிடியாக இருந்தேன். ஜாதிச் சிறுவர்களில் சிலா பாடசாலைக்குப் போகாமல் நின்று விட்டதாகன. ஆனால் வேகு சிலாதான் பஞ்சமச்சிறுவர்களில் ஒருவன் பரீட்சையில் தேறி அரசாங்க உத்தியோகம் பெற்றான். இந்தச் சண்டையும் சிறிது காலத்துக்குப் பின் மறந்து போய்விட்டது ஆதித்திராவிடச் சிறுவர்கள் மற்ற ஜாதிச் சிறுவர்களுடன் படிப்பது சகஜமாய் விட்டது யாரும் ஆட்சேபிக்கவில்லை.

பிறகு நான் நகரசபைத் தலைவனாக இருந்தபோது, அரசாங்கத்தார் நடத்திய போதனப் பயிற்சிப் பாடசாலைக்கு இரண்டு ஆதித்திராவிட மாணவர்களைப் பயிற்சி பெறுவதற்காக அனுப்பினேன் அந்தப் பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியரும், ஐரோப்பிய ராயிருந்த பாடசாலை இன்ஸ்பெக்டரும் சோநதுகோண்டு ஆட்சேபித்தார்கள் “ஆதித்திராவிட மாணவர்களுக்கென்று தனியாக ஒரு பாடசாலை சென்னையில் இருக்கிறது மற்ற ஜாதி மாணவர்கள் இங்கே ஆட்சேபிக்கிறார்கள். ஆதலால் சென்னையிலுள்ள பாடசாலைக்கு அவர்களை அனுப்புவர்கள்” என்று அவர்கள் இருவரும் கூறினார்கள். நாளை சண்டை போடும் போவழி. அதனால் உடனே விதிகளைப் புரட்டிப் பாத்தேன் சேலத்திலுள்ள பாடசாலையில் சோக்க மறுப்பதற்கு விதிகளில் இடமில்லை. அதனால் பஞ்சமச் சிறுவர்களைச் சோத்துக் கொண்டார்கள். அந்தச் சிறுவர்கள் பயிற்சி பெற்று பரீட்சையில் தேறினார்கள். அப்பொழுது ஜாதி மாணவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யவோ சத்தியாகிரகம் செய்யவோ ஆரம்பிக்காதது அதிஷ்டம் தான். அவர்கள் அந்த மாதிரி செய்ய ஆரம்பித்திருந்தால் நான் தோல்வியே அடைந்திருப்பேன்.

ஆதலால் எந்த விஷயமாயிருந்தாலும் சததியாக்கிரக முறையைக்கையாள உரிமையுண்டு என்று எண்ணி விடலாகாது. நாம் கூறுவது நியாயமாயிருந்தால்தான், அந்த ஆயுதத்தைக் கையில் எடுக்கலாம் “நமமுடைய வழக்கு நியாய மில்லாவிட்டால் சததியாக்கிரக வேடி மருந்து வேடிகாது போகும்” என்று மகாத் மாஜி கூறினார் சததியாகிரக வேடி மருந்து சரியானபடி வேடிக் காது என்பது உண்மைதான். ஆயினும் அதைக் கையாளபவாக்கும் அருகிலிருப்பவாக்கும் பலவிதமான கஷ்டங்கள் உண்டாகவே செய்யும் ஆதலால் அதற்கைய சோதனைகளைச் செய்பவர்கள் விசேஷமான பொறுப்புடையவர்களாவாகள.

சமயம்

நான் பல நூல்கள் படித்திருந்த போதிலும், நம் முடைய சமயத்தைப் பற்றிய நூல்களை படிக்கவில்லை. என்னுடைய சமயத்தைப் பற்றி என்னுடைய தாயாரிடமிருந்துதான் கற்றுக்கொண்டேன். அதை நூல்களிலிருந்தும் கற்றுக்கொள்ளவில்லை, குருவினிடமும் கற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆயினும் நான் பின்னால் கற்றுக் கொண்டதற்கும், என தாயாரிடம் கற்றுக்கொண்டதற்கும், எவ்வித முரண்பாடு, கிண்பாட்டும் இல்லை.

விஞ்ஞானம் சிறிது படித்தால், உடனே சமயத்தைப் பற்றிய எண்ணங்கள் குரம்பி விடுகின்றன ஆயினும் மேலாட்டு விஞ்ஞானங்களை நன்றாகப் படிப்போமானால் சமயத்தை அதிலும் ஹிந்து சமயத்தை வேகு நாடுக அறிந்துகொள்ள உதவும். தற்கால விஞ்ஞானம் கண்டு பிடித்துள்ள பல அற்புதங்களைக் கண்டு ஆச்சரியப்படுகிறோம். உதாரணமாக ரயிலவே, தந்தி-ஆகாயக்கப்பல் கம்பியிலலாத தந்தியைக் கண்டு வியக்கின்றோம் ஆனால் அற்புதத்திலும் அற்புதம் பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் தேய்ந்து நிற்கும் ஆனம் ஏகம்தான கடவுளை முற்றிலும் அறிவது எப்படி கஷ்டமோ அப்படியே கஷ்டம் அற்புதத்திலும் அற்பமான பொருளை 'முற்றிலும்' அறிவதும். 'முற்றிலும்' என்னும் மொழியை கூட அறிய முடியாது நான் குழந்தையாய் இருந்தபொழுது 1, 2, 3 என்று கற்றுக்கொடுத்ததாக அப்பொழுது அந்த இலக்கங்களுக்கு முடிவு இருக்கும் என்று எண்ணினேன். ஆனால் அவற்றிற்கு முடிவு கிடையாது என்று இப்பொழுது அறிகிறேன் எந்த இலக்கமானாலும் அதனுடன் ஒன்றைச் சேரக்கலாம் இதுதான் இறுதி இலக்கம் என்று கூற முடியாது. இப்படிக்க

கூட்டிக்கொண்டு போவதற்கு முடிவுகிடையாதது போலவே கழித்துக்கொண்டும் வகுத்துக்கொண்டும் போவதற்கும் முடிவு கிடையாது. எவ்வளவு பெரிய இலக்கத்தையும் பெருககச சாத்தியமாவது போலவே எவ்வளவு சிறிய இலக்கத்தையும் பிரிப்பது சாத்தியமாகும். இதற்கு முடிவு எது? ஆகவே கருமபல கையும் பலபபமும் கொண்டு கடவுளின் முடிவற்ற தன்மையை அறிந்துகொள்ளலாம்

மேகமில்லாமலுள்ள வானத்தை இரவில் பாத்தால் எத் தனையோ நட்சத்திரங்கள் காணப்பெறுகின்றன தூர திருஷ்டிக் கண்ணாடி மூலம் பாத்தால் வானத்தின் ஒரு சிறு பகுதியில் மட்டுமே சாதாரணமாகக் கண்ட அததனை நட்சத்திரங்களையும் காணலாம். அதுபோல பிரபஞ்சம் எல்லையற்றது எதையும் முற்றிலும் அறிய முடியாது என்று காண்பதே அறிவிலும் அறிவாகும் எதையும் முற்றிலும் அறிய முடியாது ஏதோ அரை குறையாகவே அறிய முடியும் ஆகிறது ஆராய்தல மிகத் தோளிவ ன விஷயம் என்பது கூட பரமரகசியமாகவே தோன்றும்.

கிரீஸ் தேசத்தில் ஸோக்ரதா என்று ஒரு ஞானி இருந்தார் என்பதை அறிவீரர்கள் “நான் எதையும் அறியமுடியாது, அதனால் எவ்வளவு கலவியுடையவர்களாயினும் பணிவுடையவர்களாயிருத்தலே நமது முதற் கடமை” என்று அவர் திருமபத்திருமப வற்புறுத்தி வந்தார். எப்படி நமக்கு அரசியலில் மகாத்மா காந்தியோ அப்படியே விஞ்ஞானிகளுக்கு நியூட்டன் எனனும் அறிஞர் இதுவரை பிறந்த விஞ்ஞானிகளில் அவரே தலை சிறந்தவா என்று எல்லோரும் கருதுகிறார்கள். ஆனால் அவரோ தம்முடைய அறிவும் ஆராய்ச்சியும் கடற்கரையில் ஒதுங்கும் சிப்பிகளைச் சேகரிப்பது போன்றவைகளே என்று கூறுகிறார். அறிய முடியாத அளவு பெரியதாகும் அறிவு என்னும் மகா சமுத்திரம் ஏதோ அங்குமிங்கும் அலைகள் கொண்டு வந்து ஒதுக்கும் சிப்பிகளில் சிலவற்றைச் சேகரித்ததும் சமுத்திரத்தைப் பற்றி முழுவதும் அறிந்து

விட்டதாக எண்ணி விடுகிறோம். நியூட்டன் எப்படி பணிவுடனும் மரியாதையுடனும் அறிவைப் போற்றினாரோ அப்படித்தான் நாம் போற்ற வேண்டும். பணிவுடையோர் தான் எதையும் அறிய முடியும்.

தற்கால விஞ்ஞானம் கண்டு பிடிப்பவை எவையும் சமயத்தை மறுக்கவில்லை. இரண்டும் ஒரே விதமானவை என்றே நான் கருதுவதால் அவ்விரண்டுக்கு மிடையில் எனக்கு எவ்வித முரண்பாடும் இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. பதது வயதுச் சிறுமியை மணப்பதோ பதினாறு வயது விதவையின் தலையை மோட்டையடிப்பதோ ஹிந்து சமயம் என்று கருதாதீர்கள் பூணூலைத் தோளில் போட்டுக்கொள்ளவும் பல்விதமாக நேற்றிக்கு இட்டுக்கொள்வதும் ஹிந்து சமயமாகிறது இவை எல்லாம் ஹிந்து சமயமாகிய சமுத்திரத்தின் மீது அவைப்பொடிது தோன்றும் அலைகளாகும். அலைகள் தான் சமுத்திரம் என்று எண்ணி விடாதீர்கள். அலைகள் மறைந்து விட்டால் ஆனால் சமுத்திரமோ எப்போழுதும் உள்ளதாகும் இப்போழுதுள்ள வடக்கங்களை யெல்லாம் விட்டுவிட்டாலும் நாம் ஹிந்துக்கள்தான், முஸ்லீம்களாகவோ கிறிஸ்தவர்களாகவோ நாஸ்திகராகவோ ஆகிவிடமாட்டோம்.

ராமன் என்று ஒரு மனிதனைப் பாப்பதாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ராமன் என்று யாரைக் கூறுகிறோம்? ராமன் என்பது அவனுடைய கையும் காலும் தலையும்லல. அம்மை வந்து முகம் மாறினாலும், கண்ணிழந்து குருடானாலும் காலிழந்து நொண்டியானாலும் அதே ராமன்தான். ஆம், மனிதன் என்பவன் உடலன்று; அவனுடைய எண்ணங்கள் உணர்ச்சிகள் ஆகியவையாகும் என்று கூறுவீர்கள் அப்படிச் சொல்வதும் சரியன்று. எண்ணங்கள் மாறினாலும் அதே மனிதன்தானே. ஆகவே மனிதன் உடலுமன்று, எண்ணங்களும்ன்று எண்ணங்களுக்கு ஆதாரமாயிருந்து எண்ணுவதும் பேசுவதும் செய்வதும் நடத்துபவனே மனிதன் இதுவே சகல சமயங்களுக்கும் அஸ்திவாரமான கொள்கையாகும்.

கூட்டிக்கொண்டு போவதற்கு முடிவுகிடையாதது போலவே கழித்துக்கொண்டும் வகுத்துக்கொண்டும் போவதற்கும் முடிவு கிடையாது. எவ்வளவு பெரிய இலக்கத்தையும் பெருக்கச் சாத்தியமாவது போலவே எவ்வளவு சிறிய இலக்கத்தையும் பிரிப்பது சாத்தியமாகும். இதற்கு முடிவு எது? ஆகவே கரும்பல கையும் பலபலமும் கொண்டு கடவுளின் முடிவற்ற தன்மையை அறிந்துகொள்ளலாம்

மேகமில்லாமலுள்ள வானத்தை இரவில் பாத்தால் எத்தனையோ நட்சத்திரங்கள் காணப்பெறுகின்றன. தூர திருஷ்டிக் கண்ணாடி மூலம் பார்த்தால் வானத்தின் ஒரு சிறு பகுதியில் மட்டுமே சாதாரணமாகக் கண்ட அத்தனை நட்சத்திரங்களையும் காணலாம். அதுபோல பிரபஞ்சம் எல்லையற்றது. எதையும் முற்றிலும் அறிய முடியாது என்று காண்பதே அறிவிலும் அறிவாகும். எதையும் முற்றிலும் அறிய முடியாது. ஏதோ அரை குறையாகவே அறிய முடியும். ஆகவே ஆராயத்தால் மிகத் தெளிவான விஷயம் என்பது கூடப் பரமரகசியமாகவே தோன்றும்.

கிரீஸ் தேசத்தில் ஸோக்ரதா என்று ஒரு நூனி இருந்தார் என்பதை அறிவோர்கள். “நான் எதையும் அறியமுடியாது, அதனால் எவ்வளவு கல்வியுடையவர்களாயினும் பணிவுடையவர்களாயிருத்தலே நமது முதற் கடமை” என்று அவர் திருமபதிரும்ப வற்புறுத்தி வந்தார். எப்படி நமக்கு அரசியலில் மகாத்மா காந்தியோ அப்படியே விஞ்ஞானிகளுக்கு நியூட்டன எனனும் அறிநூல் இதுவரை பிறந்த விஞ்ஞானிகளில் அவரே தலை சிறந்தவர் என்று எல்லோரும் கருதுகிறார்கள். ஆனால் அவரோ தம்முடைய அறிவும் ஆராய்ச்சியும் கடற்கரையில் ஒதுங்கும் சிப்பிகளைச் சேகரிப்பது போன்றவைகளே என்று கூறுகிறார். அறிய முடியாத அளவு பெரியதாகும் அறிவு என்னும் மகா சமுத்திரம். ஏதோ அங்குமிங்கும் அலைகள் கொண்டு வந்து ஒதுக்கும் சிப்பிகளில் சிலவற்றைச் சேகரித்ததும் சமுத்திரத்தைப் பற்றி முழுவதும் அறிந்து

விட்டதாக எண்ணி விடுகிறோம் நியூட்டன் எப்படி பணிவுடனும் மரியாதையுடனும் அறிவைப் போற்றினாரோ அப்படித்தான் நாம் போற்ற வேண்டும். பணிவுடையோர் தான் எதையும் அறிய முடியும்.

தற்கால விஞ்ஞானம் கண்டு பிடிப்பவை எவையும் சமயத்தை மறுக்கவில்லை. இரண்டும் ஒரே விதமானவை என்றே நான் கருதுவதால் அவ்விரண்டுக்கு மிடையில் எனக்கு எவ்வித முரண்பாடும் இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. பதது வயதுச் சிறுமியை மணப் பதோ பதினாறு வயது விதவையின் தலையை மோட்டையடிப் பதோ ஹிந்து சமயம் என்று கருதாதீர்கள் பூணூலைத் தோளில் போட்டுக்கொள்ளவும் பலவிதமாக நெற்றிக்கு இட்டுக்கொள்வதும் ஹிந்து சமயமாகிறது இவை எல்லாம் ஹிந்து சமயமாகிய சமுத்திரத்தின் மீது அவைப்பொடிது தோன்றும் அலைகளாகும் அலைகள் தான் படித்திரம் என்று எண்ணி விடாதீர்கள். அலைகள் மறைந்து விடாம ஆனால் சமுத்திரமோ எப்போழுதும் உள்ளதாகும் இப்போழுதுள்ள வடக்கங்களை யெல்லாம் விட்டுவிட்டாலும் நாம் ஹிந்துக்கள்தான், முஸ்லீம்களாகவோ கிறிஸ்தவர்களாகவோ நாஸ்திகராகவோ ஆகிவிடமாட்டோம்.

ராமன் என்று ஒரு மனிதனைப் பாப்பதாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ராமன் என்று யாரைக் கூறுகிறோம்? ராமன் என்பது அவனுடைய கையும் காலும் தலையும்லல. அமமை வந்து முகம் மாறினாலும், கண்ணிழந்து குருடானாலும் காலிழந்து நொண்டியானாலும் அதே ராமன்தான். ஆம், மனிதன் என்பவன் உடலன்று, அவனுடைய எண்ணங்கள் உணர்ச்சிகள் ஆகியவையாகும் என்று கூறுவீர்கள் அப்படிச் சொல்வதும் சரியன்று. எண்ணங்கள் மாறினாலும் அதே மனிதன்தானே. ஆகவே மனிதன் உடலுமன்று, எண்ணங்களும்ன்று எண்ணங்களுக்கு ஆதாரமாயிருந்து எண்ணுவதும் பேசுவதும் செய்வதும் நடத்துபவனே மனிதன். இதுவே சகல சமயங்களுக்கும் அஸ்திவாரமான கொள்கையாகும்.

ஓர்ந்து சமயத்தின் சாரம் என்று எதை நான் அறிந்திருக்கிறேனோ அதை உங்கட்குச் சொல்ல விருமபுகிறேன். காரணமுள்ள இடத்திலெல்லாம் காரியம் இருக்கவே செய்யும் தண்ணீருக்குள் கல்லைப் போட்டால் தண்ணீரில் ஒரு சிறு அலை உண்டாகும். அந்த அலை மறந்தே அலையை உண்டாக்கும், இப்படியே அலைகள் உண்டாகும் கடவுள்கூட அதைத் தடுக்க முடியாது என்று கூறலாம் இரண்டோடு இரண்டைச் சோதனால் நாலாகும், அதைக்கடவுள் மாற்றி யடைக்க முடியாது? இந்த விஷயத்தை உணர்ந்து கொண்டால் தான் ஓர்ந்து சமயத்தின் சாரம் என்று நான் கருவதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ள முடியும்

நமமுடைய மனத்தில் தோன்றும் ஒவ்வொரு கேட்ட எண்ணமும் கடவுளாகிய நீயே தோன்றும் துன்பநாமம் அல்லவாகும். அதைக் கடவுள் இதயத்தைப் பிளந்து நுழைத்து என்று கூடக் கூறலாம் அதனால் தான் சில நூல்கள் நம் கேட்ட எண்ணங்களை எண்ணும்பொழுது கடவுள்காண்பது விடுவதாகக் கூறுகிறார்கள்

அமெரிக்காவில் பேசுவது போலே கேட்கிறது, அது எப்படி என்பது நமது கண்ணுக்குப் புலனாகவில்லை அதேபோல கேட்ட எண்ணங்களும் கண்ணுக்குப் புலனாக விடாதுமே கடவுளைப் போய் பார்க்கின்றன என்று கூறலாம் ஏதோ மரங்களோனி என்னும் ஒரு ஐதேயமியைக் காட்டுகிறது கமீயிலலாத தந்தி என்று கருதவேண்டாம் இது பண்ணைக்காலமுதல் நடந்து வரும் ஒரு காரியமே யாகும் இத்தகைய காரியங்கள் இலட்சக்கணக்கான ஆண்டுகளாக நடந்து வருகின்றன விஞ்ஞானிகள் இப்பொழுதுதான் கண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள்

சேவிடன உலகத்தைப் பால்கிறான், அதில் எதையும் கேட்க முடியவில்லை திடீரென்று காது கேட்கிறது இதுவரை இதனைச் சபதம் எல்லாம் எங்கி நகரது, நான் கேட்கவில்லையே என்று அச்ச சரியப்படுகிறான். அதேபோல உலகத்தில் உலவும் நான் எண்ணங்களையும் அறியக்கூடிய சக்தியில்லாதபடி ஆன்மச் சேவிட்டுத் தன்

மையும் ஒன்றிருக்கிறது. இந்த ஆன்மச்சேவிட்டுத் தன்மையை அகற்றிவிட முடியுமானால், உடனே உலகமேங்கும் பரவி நிற்கும் எண்ணங்களை எல்லாம் அறியும் சக்தியைப் பெற்று விடுவோம். அப்பொழுது 'ஆகா இவ்வளவு தீமை உலகில நடமாடுகிறதா' நாம் அரியாமல் இருந்துவிட்டோமே, அதைத் தடுக்கவேண்டாமா?" என்று ஆச்சரியமுறுவோம். பகல் முழுவதும் மனத்தில் துககம் நிறைந்திருந்த பேராதிலும் இரவில் தூக்கம் வந்ததும் அதை மறந்து இன்பமாகத் தூங்குகிறோம். அதனால் உறக்கத்தை ஒரு வரப்பிரசாதமாகவே எண்ணுகிறோம். அதேபோல, உலகில் தீய எண்ணங்கள் நிறைந்திருப்பதால், அவற்றை அறியாமலிருந்து மனச்சமாதானத்துடன் வாழ்வதற்காகவே கடவுள் நமக்கு இந்த ஆன்மச் சேவிட்டுத் தன்மையை அருளியிருக்கிறார்.

உறங்கவேண்டிய சமயத்தில் சிலா உறங்காதபடி விளக்க ஏற்றி வைத்துக்கொண்டு படிக்க உட்காருகிறார்கள். அதேபோல கடவுள் நமக்கு ஆன்மச் சேவிட்டுத் தன்மையை அருளியிருந்த பேராதிலும், அதைப்போருட்படுத்தாமல் சில பைத்திபதகாரர்கள் உலகில் நடமாடும் தீய எண்ணங்களைத் தங்கள் ஆன்மாவில் கேட்டறிய முயல்கிறார்கள் இதுதான் சமய வியாபகம் என்பதும், தத்துவபோதனை என்பதுமாகும். விளக்கேற்றி வைத்துக் கொண்டு புலத்தம் படிப்பவரைப் பாருங்கள். சிறிதுநேரம் படிப்பா, பிறகு சோமபல உண்டாகிவிடும் உடனே விளக்கை அணைத்துவிட்டு உறங்க ஆரம்பித்துவிடுவார். அதேபோல சமய விசாரணையில் ஈடுபடுகிறவர்களும் சோர்வு உண்டாகி தூங்க ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். ஆனால் உபநிஷத துககப்பாடியவர்களைப் போன்றவர்களும், மேனாட்டில் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி செய்கிறவர்களைப் போன்றவர்களும் விளக்கை அணையாமல் உண்மையை அறியப்படாத பாடு

படுவார்கள். அவர்கள் முடிவுதான் சமயம், அவர்களுடைய உழைப்பைத்தான் விஞ்ஞானம் என்கிறோம்.

இனி “கர்மம்” என்பதன் பொருளைக் கூறுகிறேன். ஒரு சமயம் நான் கூறும் பொருள் சாஸ்திரங்களில் நீங்கள் கற்றதற்கு முரண்பட்டதுபோல தோன்றலாம். ஆனால் நன்றாய் கவனித்தால் யாதோரு முரண்பாடும் கிடையாது என்று அறிந்து கொள்வீர்கள். நியூட்டன் என்பவர் கவர்ச்சி சக்தி என்ற ஒரு எளிய விஷயத்தைக் கூறினார். ஆனால் அதுவே இதுவரை விஞ்ஞானிகளா நடத்தும் ஆராய்ச்சிகளுக்கெல்லாம் ஆதாரமாக இருந்து வருகிறது அதேபோல “காமம்” என்பதும் எளிதான ஒருவிஷயமே ஆனால் அதுவேதான் ஹிந்து சமயத்தின் சிக்கலான கொள்கைகளுக்கெல்லாம் ஆதாரமாகும் சகல விஷயங்களுக்கும் ஆதாரமாக யிருப்பது எப்பொழுதும் மிக எளிய விஷயங்கள்தான். எது செயதாலும் அதற்குப் பயன உண்டு என்பதே காமம் என்னும் கொள்கையாகும் இந்த நியதியை நாம் மீற முடியாது. நாம் தண்டிக்கப் படுவோமோ இல்லை யோ, நரகத்திற்குச் செல்வோமோ இல்லையோ ஆனால் இது மட்டுமே நிச்சயம். எந்தக் காரியம் செய்தாலும் அதற்கு உடனேயே பலன் உண்டாகாமல் போகாது

செயல் என்பதில் செயல் மட்டுமன்றி எண்ணமும் மோழியுங்கூட அடங்கும் உதாரணமாக பிறர் பொருளைக் கண்டு பொறுமையுற்றால், அதுவும் ஒருவிமான திருட்டேயாகும். திருட்டு பலவகைப் படுவதால் இந்தத் தீய எண்ணமும் அந்த வகையில் ஒன்றே.

பிரேஞ்சு தத்துவ சாஸ்திரி ஒருவர் கீழ்க் கண்ட வாறு எழுதினார்—சைனாவில் ஒரு பேரிய பணக்காரர் இருக்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். பிரான்ஸ் தேசத்திலுள்ள ஒருவர் அந்தப்பணத்தைப் பெற விரும்புகிறார். அந்தப் பணக்காரரைக் கொல்ல பிரான்ஸ் தேசத்திலுள்ள ஒரு பொத்

தானை அழுத்தினால் போதும் ; இதுயாருக்கும் தெரியாது அப்படியானால் போத்தானை அழுத்திப் பணத்தை அடைய யாரான விருமப மாட்டாகள்?

அழகான யோசனைபோல் தோன்றினும் அது முற்றிலும் பிழையே அதற்கு வேறொரு பிரஞ்சு தத்துவ சாஸ்திரி அப்படியானும் அறியாதபடி கோலை செய்து பணத்தைப் பெறலாமாயினும், நல்லவர்கள் யாரும் போதானை அழுத்திக் கோலை செய்யமாட்டார்களென நினைக்கின்றன மனிதனைக் கோலை செய்வது என்ற தீய எண்ணம் நமமுடைய மனத்தைக் கறைபடுத்திவிடும் மனத்தைவிட உயர்ந்த சோத்து எது? உலகிலுள்ள சகல சம்பததுக்களையும் பெற்றாலும், அதற்கு அநு கூற முடியாது. யாரும் அறியாவிட்டாலும், எவ்விதத்திலும் செல்வமாயுள்ள சிந்தனை படிதாய விடுமாதலால், அதற்கைய தீய எண்ணத்தை விட்டுவிடவேண்டும் என்று பதில் உரைத்தார்.

நாம் பெண்களிடம் தவறாக நடந்துகொண்டால் நாம் வியாதியால் பீடிககப்படலாம் பெண் வியாதி எதுவும் நேரா, விடும், நமமுடைய தீய செயலால் தவறாமல் பீடிககப்படக் கூடிய ஒரு வியாதி இந்நகலே செய்கிறது அதற்கைய வியாதி யாது? நாம் ஒரு காரியத்தை ஒரு தடவை செய்ய ஆரம்பித்து விட்டால், பிறகு அதைத்திரும்பச் செய்ய ஆசை உண்டாகி விடுகிறது. அதை மறுபடியும் செய்வதற்குத் தகுந்தவர்களாக நம்மை ஆக்கிக்கொள்கிறோம். அதேபோல் தீய எண்ணத்தை ஒருதடவை நமமுடைய மனத்தினுள் நுழைய விட்டு விட்டால் பிறகு அது மறுபடியும் எளிதில் நுழைவதற்கு உரிமை பெற்றதாக ஆகிவிடுகிறது நான் ஏச்சு மொழிகள் உபயோகிப்பதில்லை. அதை உபயோகிப்பது எனக்குக் கஷ்டமாகத் தோன்றுகிறது ; ஆயினும் ஒருமுறை உபயோகிக்க ஆரம்பித்துவிட்டால், மறுமுறை உபயோகிப்பது எளிதாக ஆகிவிடும். மெழுகினால் செய்த பொம்மையை மெதுவாகத் தோட்டாலும் உருவம் மாறி

வீடும். அதைவிட மேல்லியது நம்முடைய மனம். அதனால் மிகச்சிறிய தீய எண்ணங்கள் கூடப் போதும் அதைப் பழுதாக்கி விடுவதற்கு.

ஆம், நம்முடைய மனம் மிக மேல்லியதே, அது ஊழழி காலமாக வளர்ந்து வந்திருக்கிறது ஏதேனும் அதைத் தோட்டால், அந்த வடு அதில் மாறாமல் நினறுவிடும். எதை எண்ணினாலும், செய்தாலும் அதன் சாயல அதைவிட்டு ஒரு நாளும் நீங்க மாட்டாது.

இறந்தாலும் கூட நீங்காது. இறப்பு முடிவு ; பிறப்பு ஆரம்பம் என்று எண்ணவேண்டாம். இறந்த பின்னர் நம்முடைய ஐந்தோகை கணக்கு அப்படியே நமமைத் தொடர்ந்துவரும். இந்த ஜன்மத்தில் நாம் நம்முடைய ஆன்மாவுக்கு எந்த உருவம் அளிக் கின்றோமோ அந்த உருவத்துடனேயே அது மறு ஜன்மத்தில் பிறக்கிறது என்பது ஹிந்துமதக் கொள்கையாகும். நம்மை நாமே நம்முடைய எண்ணங்களாலும், செயல்களாலும் சிருஷ்டிக்கிறோம். அதுதான் நம்முடைய விழுச்செல்வம். அதையேதான் நாம் பிதிரார்ஜிதமாகப் பெறுகிறோம். நாம் இறப்பதில்லை, என்றும் வாழ்பவர்களே. நம்முடைய கணக்கை ஒரு பக்கத்தில் முடித்து மறுபக்கத்தில் ஆரம்பிக்கிறோம்; அவ்வளவே.

மறு ஜன்மம் உண்டு என்பதில் நம்பிக்கையில்லாதிருந்த போதிலும் கர்மம் என்னும் கொள்கை முக்கியமானதே. மறு ஜன்மம் என்று ஒன்று இல்லாதிருந்தபோதிலும், அந்த நியதி வேலை செய்யவே செய்யும். அதனால் நம்முடைய மனத்தையும் குணத்தையும் பழுது ஆகாமல் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். இன்று நாம் எண்ணுவது நாளை நம்மை ஆக்கவும் செய்யலாம் அழிக்கவும் செய்யலாம். ஹிந்துக்கள் கர்மம் என்னும் கொள்கை பல ஜன்மங்கள் வேலை செய்வதாக கூறுகிறார்கள். அதை நம்பாவிட்டாலும், இந்த ஜன்மத்தில் அது வேலை செய்வதை நாம் புறக்கணிக்க முடியாது தற்காலிக சுக

போகங்களுக்காக நாம் நம்முடைய ஒழுக்கத்தைப் பழுதாகிக் கொள்ளலாகாது. வாழ்வில் டிரப்பம் பெறுவதற்குரிய வழி நம்முடைய ஒழுக்கத்தைப் பாதுகாப்பதையே பொறுத்ததாகும். ஒழுக்கம் தவறினால் அதை எளிதில் பழுதுபார்க்க முடியாது.

ஆகவே நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலும் நம்முடைய ஒழுக்கத்தைச் சாசுவதமாகப் பாதிக்கின்றது. ஆகவே நாம் இரண்டுவிதமான காரணங்களுக்காக தீமைக்கு அஞ்சவேண்டும். இறந்த பின்னரும் நம்முடைய ஒழுக்கம் நம்முடைய ஆன்மாவின் செல்லும் என்று நம்புவோமானால், நம்முடைய ஒழுக்கத்தை தூயதாக வைத்துக்கொள்வது நூறுமடங்கு அதிக முக்கியமானதாகும். மற்றொரு காரணம், நாம் நம்முடைய தீமையால் நம்முடைய மனத்தை உடனேயே கெடுத்துக்கொள்கிறோம் என்பதாகும். பிறர் பொருளை கண்டு பொருமைப்பட்டால், உடனே நமக்கு ஒரு அசங்கியமான வால் முளைத்துவிடும் என்று வைத்துக் கொள்ளுவோம். அப்படியானால் யாரும் பொருமைப் படமாட்டார்கள் அல்லவா? ஆனால் பிறர் பொருளுக்காகப் பொருமைப் படுவதால் நம்முடைய ஒழுக்கத்தில் உண்டாகும் வால், குரங்கின் வாலைவிட அசங்கியமானதாகும். உடம்பில் வால் முளைப்பது அசங்கியமாயிருப்பதை விட அதிக அசங்கியமாயிருக்கும் நம்முடைய தீய எண்ணங்களாலும் தீய செயல்களாலும் நம்முடைய ஒழுக்கம் பழுதாவது.

ஆகவே கர்மம் என்னும் கொள்கையின்படி நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலும் அதன் தன்மைக்குத் தகுந்தபடி நம்மை நல்லவர்களாகவோ, கெட்டவர்களாகவோ ஆக்கி விடுகின்றது. இவற்றிற்கு நம்முடைய சாஸ்திரங்கள் பல பரிபாஷைச் சொற்களை உபயோகிக்கின்றன. ஆனால் அவற்றை நீக்கிவிட்டுச் சாதாரண பரிபாஷையில் கூறியிருக்கிறேன். நல்ல செயல் செய்தால் நம்முடைய ஒழுக்கம் அழகு பெறுகின்றது. தீயசெயல் செய்தால் அந்த அளவுக்குத் தகுந்தவண்ணம் நம்முடைய ஒழுக்கம் பழுதாகி

‘விடுகின்றது. * எது செய்தாலும் நாம் இந்த விஷயத்தை நீனைவில் வைத்துக்கொண்டே செய்யவேண்டும். நான் ஒரு நண்பர் வீட்டுக்குச் செல்கிறேன். நான் தேநீர் குடிக்கும் வழக்கமில்லை. அவர் தருகிறார். அதைக் குடிக்கிறேன். அந்த அளவுக்கு தேநீர் குடிப்பவன் ஆகிவிடுகிறேன். அடுத்த நாள் அதை அதிகத் தயக்கமின்றி குடிப்பேன். மூன்றாவது நாள் நானே அதைத் தேடுவேன். இன்று போய்பேச ஆரம்பித்தால் அந்த அளவுக்குப் போய்யன் ஆகிவிடுகிறோம். மறுமுறை போய்பேசத் தயங்கினாலும் மூன்றாம் முறை நாமாகவே போய்பேச ஆசைப்பட்டு விடுகிறோம். நம் முடைய ஒழுக்கம் அடியோடு நாசமடைந்து விடுகின்றது.

இந்த விதமாக இந்தக் கொள்கை உடனேயே பலன் தருவதாயும் ஒரு நாளும நீக்க முடியாததாயும் உள்ளதாக இருக்குமானால், நமக்கு ஒருநாளும் விமோசனம் கிடையாது என்றல்லவா ஏற்படுகின்றது? வேறு வழியில்லையா? உண்டு நம் முடைய எண்ணமும் செயலும் நம்முடைய ஒழுக்கத்தைத் தாக்குவது உண்மைதான். ஆனால் அதே சமயத்தில் நாம் அதை பழுதுபார்த்துச் சரிப்படுத்த முடியும் என்பதும் உண்மையாகும். பித்தனையாலோ, இரும்பாலோ ஒரு உருவம் செய்கிறோம். அதைத் தவறாக அடித்துவிட்டால் பழுதாய்விடும், ஆயினும் மறுபடியும் அடித்து அந்தப் பழுதை நீக்கி நல்லதாகச் செய்து விடுகிறோம். அதேபோல நம்முடைய ஒழுக்கத்தையும் நல்லதாகச் செய்துவிடலாம். ஒரு அடி ஒரு பயன்தந்தால் மறு அடி அதை மாற்றி அமைத்துவிடும். ஆனால் தீய செயல் ஒன்று செய்தால் அதைத் திரும்பத் திரும்பச் செய்யவே ஆசை உண்டாகிறது என்பதை நீனைவில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆதலால் ஒழுக்கம் பழுதானால் அதைச் சரிப்படுத்த அதிக கவனமும் முயற்சியும் தேவையாகும். அந்த விசேஷ முயற்சியைத்தான் “கழிவிரக்கம் கொள்ளுதல்” என்று கூறுவார்கள். ஆகவே கர்மநியதி என்பதை யாரும் மீற முடியாது என்று கூறும் சமயத்

திலே ஹிந்து சமயமானது எத்தகைய பாவியும் பாவத்தைவிட்டுப் புனிதனாக முடியும் என்று கூறுகின்றது.

நற் சேயலோ தீய சேயலோ நல்லெண்ணமோ தீய எண்ணமோ அது ஒருவித ஆசையை, ஒருவித தேட்டத்தை உண்டாக்கி விடுகின்றது. மது அருந்தினால் அதைக் குடிக்க வேண்டும் என்ற தேட்டம் உண்டாவதுபோல எது சேயதாலும் அதை மறுபடியும் செய்யவேண்டும் என்ற தேட்டம் உண்டாகிறது. “ஒவ்வொரு பொருளும் மற்றொரு பொருளைக் கவர்கின்றது” என்று நியூட்டன் கூறியது போலவே நமமுடைய ஹிந்து சமயமானது ஒவ்வொரு சேயலும் அதேபோன்ற சேயலை, மறுபடியும் சேய்யும்படியான ஆவலை உண்டாக்குகின்றது என்று கூறுகிறது. ஒவ்வொரு சேயலுக்கும் இரண்டு பலன்கள் உண்டு மது அருந்தினால் மயக்கம் உண்டாகி செய்யத்தகாத காரியங்களைச் சேயது விடுகிறோம். அதுமட்டுமன்று, மறுபடியும் அருந்தவேண்டுமென்ற ஆவலும் உண்டாகி விடுகிறது. மயக்கம் தெளிந்துவிடும், ஆனால் இந்ந ஆவல் தீராதது. இதுவே மதுபானம் அளிக்கும் சாஸவதத் தண்டனையாகும்.

எனக்குக் கடன்களிருப்பதாகவும், அதனால் இப்பொழுது உடனே எனக்குப் பணம் தேவை என்பதாகவும் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். என் தந்தை கிறிஸ்தவன். பணம் வைத்திருக்கிறார். அவருக்கு நீரிழிவு நோய், அதனால் அவர் சீக்கிரமாக இறந்து விட்டால் எனக்கு நல்லது. அதனால் நான் மெதுவாக யாருக்கும் தெரியாமல் அவரைக் கொன்றுவிடுகிறேன். யாருக்கும் சந்தேகம் உண்டாகவில்லை. அவர் நோயால் இறந்துவிட்டதாகவே எல்லோரும் எண்ணுகிறார்கள். அக்கம் பக்கத்தார் ஐயுற்றால் என்னை எனாம் செய்வார்கள். அரசன் ஐயுற்றால் தண்டிப்பான். அக்கம் பக்கத்தாரும் அரசரும் அறிந்தாலும், அறியா விட்டாலும் என் ஒழுக்கம் பழுதாகி விட்டதில் சந்தேகமில்லை. சரி, மறுபடியும் கடன்கள் வாங்குகிறேன் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அது

பொழுது என் நண்பரிடம் அதிகப் பணம் இப்பயதை அறிந்து, அவரைக் கொன்றுவிடத் தீர்மானிக்கிறேன். ஆகவே ஒவ்வொரு செயலுக்கும் இரண்டு பயன்கள் உண்டாகின்றன. ஒன்று உடனே கிடைக்கும் ராஜ தண்டனை, மற்றொன்று காமம் தரும் தண்டனை, அது யாது? மறுபடியும் அதே தீய செயலைச் செய்யும் படியான ஆவல் உண்டாகிறதே, அதுதான் கொலைக்குற்றம் என்றால் உங்களுக்கு அத்தமாகாமல் இருக்காமல் வேறு உதாரணம் கூறுகிறேன்

காப்பி குடிக்கிறீர்கள்; வயிறு கெட்டுப்போகிறது அது மட்டுமன்று காப்பியை மறுபடியும் குடிகவேண்டுமென்ற ஆவல் உண்டாகிறது அப்படியே காப்பி குடிக்கும் வழக்கம் ஏற்பட்டு விடுகிறது, அந்த நோயைக் குணப்படுத்த முடிவதில்லை ஆகவே காமம் என்னும் நியதியை அறிந்துகொள்ள வேண்டுமானால், ஒவ்வொரு செயலுக்கும் இந்த விதமாக ஏற்படும் இரண்டு பயன்களையும் அறிந்துகொள்ளவேண்டும். காப்பிக்குடிப் பழக்கத்தை ஒழிக்கவேண்டுமானால் அதற்குப் பதிலாக வேறொன்று குடிக்கும் வழக்கத்தை உண்டாக்கிக் கொள்ளவேண்டும் அதுபோல தீய செயல் செய்வதை நிறுத்த வேண்டுமானால் நல்லசெயல் செய்யும் வழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் ஆகவே காமம் என்னும் நியதிப்படி நடக்க விரும்பினால், நாம் எப்பொழுதும் நம்முடைய ஒழுக்கத்தை அருளு சேலவமாகக் கருதி நடக்க வேண்டும். கண்ணாடிச் சாமான்களை ஒரு கோணிப்பையில் போட்டுச் சுமந்து கொண்டுபோனால், யாரும் அறியமாட்டார்கள். இடித்து விடுவார்களா, உடைந்துபோகும். அதனால் வெகு ஜாகக்கிரதையாக நடந்துசெல்வோம். அதுபோல நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

காமம் என்னும் கொள்கையைக் கைக்கொண்டால் விமோசனமே கிடையாது என்று யாரேனும் கூறினால் அது

தவறு. பிழைகளைத் திருத்திக்கொள்ளப் போதிய சுதந்திரம் தருகிறது ஹிந்து சமயம் என்று கூறுங்கள்.

மனத்தில் எழும் தீய எண்ணங்களை யெல்லாம் அகற்றி விடவேண்டும். ஒரு தீய எண்ணத்திற்கு இடம் தந்தால் உடனே கோட்டைத் துவாரத்தின் வாழியாக பகைவருடைய படைகள் நுழைவது போல, ஆயிரக்கணக்காக வந்து நுழைந்துவிடும். புத்த மதம், சமண மதம் உள்பட இந்தியாவில் தோன்றும் சகல மதங்களும் கர்மம் எனலும் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றன. மற்ற கொள்கைகளைப்பற்றி அவைகள் சண்டைபோட்ட போதிலும் நம்முடைய ஜனங்களின் அனுபவங்களின் காரணமாக இந்த கர்மம் என்னும் கொள்கையை மட்டும் ஏற்காமலிருக்க முடியவில்லை.

இந்த ஜன்மத்தின் தொல்லைபோதும், வேறு ஜன்மங்கள் வேண்டாம் என்றுமறு ஜன்மத்தில் ஈடுபடக்கூடியல்லாத ஜனங்கள் தான் இங்கிலாந்திலும் ஐரோப்பாவிலும் உள்ளவர்கள். ஆனால் அவர்களுக்கிட எந்தத் தீய செயலும் ஒழுக்கத்தைக் கேடுக்கின்றது எனலும் உண்மையை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். அதனால் தங்கள் வாழ்வைத் தூயதாக வைத்துக்கொள்ள முயன்று வருகிறார்கள். இன்னும் ஒரு அடி எடுத்து வைத்தால் நாம் எல்லாரும் பரம்பொருள் ஒன்றின் பகுதிகளே என்பதையும் அதனால் நாம் ஏதேனும் தவறான காரியம் ஒன்று செய்தால் அது உடம்பில் ஏற்படும் வயிற்று நோய் போல பரம்பொருளிடம் உண்டாகும் நோயேயாகும் என்பதையும் அறிந்து கொள்வோம், நான் என ஒழுகுகத்தைக் கேடுத்துக் கொண்டால் அந்த அளவுக்கு நான் பரம்பொருளையும் கேடுத்தவனாகின்றேன். ஆதலால் தீயசெயல் எதுவும் செய்யாதிருக்க வேண்டும். நம்மையும் பரம்பொருளையும் தூய்மையாகவைத்துக் கொள்ளுதல் நம்முடைய கடன்,

முஸ்லீம்கள் ஹிந்து மதத்தை நன்கு அறிந்து கொள்வதோடு தாங்கள் பிறந்த நாட்டிலுள்ள ஒரு பேரிய சமயமாதலால்

அதுபற்றி ஒருவிதமான பேருமையும் கொள்ள வேண்டும். நான் அரேபியாவில் பிறந்த ஹிந்துவா யிருந்தால மகமதுநபி பற்றியும் இஸ்லாம் பற்றியும் பேருமையே கொள்வேன். மகமது நபியை பற்றியாரேனும் இழிவாகக் கூறினால அவரிடம கோபம் அடைவேன். இஸ்லாம்மதத்தை அறிந்து கேள்வதை என்னுடைய முதற்கடமையாகக் கருதுவேன். அதேபோல் பாலஸ்தீனத்தில் ஒரு ஹிந்துவாக பிறந்தால கிருஸ்துவ மதத்தை அறிந்து கொள்வதைக் கடமையாக எண்ணுவேன். எப்படி பிரிட்டிஷா ஹிந்துக் கோயில்களையும் முஸ்லீம் மசூத்களையும் பாதுகாக்கப் பணம் செலவு செய்கிறார்களோ, அப்படியே கிருஸ்துவக் கோயில்களையும் பாதுகாக்கப் பணம் செலவு செய்ய வேண்டும் என்று கூறுவேன்.

ஆதலால் நீங்கள் எல்லோரும் ஹிந்துமதம் கூறும் இந்தக் கர்மம் எனனும் கொள்கையை அறிந்து கொள்ளக்கூட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தியர்களாயுள்ள கிருஸ்துவர்களும் முஸ்லீம்களும் கூட அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்றே கூறுவேன். கர்மம் என்னும் கொள்கைதான் ஹிந்துசமயத்தின் சாரமாகும், அதுதான் ஹிந்து சமயம்.

சமூக சீர்திருத்தம்

சமூக சீர்திருத்தம் நல்லது, அவசியமும் கூட, ஆனால் அதைச் செய்யும் பொழுது நாம் துவேஷம், கோபம் முதலியவைகளை அறவே துறந்து விடவேண்டும். சீர்திருத்தத்தில் மட்டுமே நாம் கண்ணும் கருத்துமாயிருக்கவேண்டும் இந்த விஷயத்தில் நாம் நமமுடைய பெருமையைப் பொருட்படுத்தலாகாது. உலகமும், நாட்டிலும் முன்னேற்றகொண்டிருக்கின்றன நாளை நீங்கலோ ஏதோ பிரமாதமாகச் செய்து சாதித்து விடப்போவதாக எண்ணிவிடலாகாது ஒவ்வொருவரும் தத்தம் வழியில் சமூக சாதித்ததற்குச் சேவை செய்ய இடங்கொடுத்து விட வேண்டும் ஒருவாகையாளும் முறைகளில் மற்றவர்கள் தலையிடலாகாது. இந்த விஷயத்தில் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் மனதுக்கும், திறமைக்கும் உகந்த விதத்திலே சேவை செய்வதே நல்லது. இதுபற்றி எல்லாரும் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய பொது விதியாதேனில், எந்த முறையைக் கையாண்டாலும் நல்ணைண்ணத்துடனேயே செய்ய வேண்டும் என்பதேயாகும்.

எது அதிக முக்கியம், எது அதிக முக்கியமில்லை என்று நாம் சண்டையிட்டுக்கொள்ளலாகாது மறைபெய்தால் அநேக விதமான சேடிகள் முளைக்கின்றன, அதுபோல ஐன சமூகத்தில் புதிய உயிர் தோன்றும்பொழுது அநேக விதமான காரியங்கள் நடைபெற ஆரம்பிக்கின்றன. எதைமுதலில் செய்யவேண்டும் என்பது பற்றி நாம் ஒருவருக்கொருவர் வாதாடிக் கொண்டிருக்க

லாகாது. அவரவர் மனத்திற்கு பிடித்த நல்ல காரியத்தைச் செய்யலாம். தேசம் சுதந்திரத்துக்காகப் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும்பொழுது, தாகூர் கவிகள் இயற்றிக்கொண்டிருக்கிறாரே என்று அவர் விஷயத்தில் தலையிடலாகாது. அதுபோல் சி, வி. ராமன் தீண்டாமையை ஒழிக்கப் பாடுபடவேண்டியதை விட்டுவிட்டு; அனுசக்தி சம்பந்தமாக ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறாரே என்று அவரிடம் சண்டையிடக்கூடாது. மழைபெய்வது போலவும் வெயிலு காய்வது போலவும் சகலவிதமான காரியங்களும் நடைபெற வேண்டியனவே. ஒவ்வொருவரும் அவரவர் சகதிக்கு உகந்தவண்ணம் சேவை செய்யவிட்டுவிடவேண்டும்.

தாம் செய்யும் காரியம்தான் முக்கியமானது என்று ஒவ்வொருவரும் கர்வம் கொள்வது சகஜம். அப்படி நாம் கர்வம் கொள்வோமானால், பிறர் கர்வத்துக்கு ஏன் பங்கம் விளைவிக்க வேண்டும்? ரயில்வண்டி ஒடுமபொழுது அதிலுள்ள ஒவ்வொரு பகுதியும் அதிர்ச்சியடைகின்றது. அதைக் கண்டு சுகரமானது மற்ற பகுதிகளைப் பார்த்து “இதோ பாருங்கள், நீங்கள் ஏன் அதிர்சிறீர்கள்! நான்தானே வண்டியை இழுத்துச் செலகிறேன்” என்று கேட்கலாமோ?

நான் எச்சரிக்கை கூறவேண்டிய மற்றொரு விஷயம் —இது: குற்றங் குறைகளைக் கண்டுபிடி; ஆனால் மக்களை மட்டும் தாக்காதே. குற்றங்களை எடுத்துக் காட்டு; ஆனால் யாரையும் வையாதே. போன ஜன்மத்தில் செய்த பாவ புண்ணியங்கட்குத் தக்கவாறு மக்களைக் கடவுள் சிருஷ்டிக்கிறான். அத்துடன் அவர்கள் பிறந்து வாழும் சூழ்நிலைக்குத் தக்கவாறு மாறுதல்களும் அடைகின்றன. அதனால் நாம் எல்லோரிடமும் இரக்கமுடைவர்களாயிருக்க வேண்டும். இதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு குறைகளை மட்டும் தாக்கவேண்டுமேயன்றி, குறையுடைய மக்களைத் தாக்கலாகாது என்று எண்ணிக் காரியம் செய்தால் மட்டுமே நாம் எடுத்த காரியத்தில் வெற்றி பெறுவோம். மக்களைத் தாக்குவதில் யகிழ்ச்சி காண்போமானால், எதிர்ப்பும் சண்டை

சச்சரவுகளுமே சிருஷ்டி செய்து கொள்வோம். நான் கூறும் வேறுபாடு வெகு நுண்ணியதாகத் தோன்றலாம். ஆனால் இந்த வேறுபாட்டை ரீனைவில் வைத்துக் கொண்டு, மக்களை மறந்து சீர்திருத்தம் மட்டுமே செய்வோமானால் நம்முடைய சேவை வெகு விரைவில் பலன் தரும்.

பிறர் என்னை வைதால், நானும் அவர்களை வைய வேண்டுமென்ற அவசியம் கிடையாது. மற்றவர்கள் பொறுமையற்றவர்களாயிருந்தால், அது தவறு என்று குறை கூறுவது நமது கடமை என்று நாம் எண்ணிவிடலாகாது. பிறர் பொறுமையில்லாமலிருந்தால் என்ன? நாம் பொறுமையோடிருப்போம். பிறர் பொறுமை இழந்தால் அதற்காகக் கவலைப்படவேண்டாம். சர்வலோக சஞ்சீவியாகிய அன்பைப் பயன்படுத்துங்கள். அது அற்புதமாகக் குணப்படுத்திவிடும்.

சிலர் மதத்தையே அழித்துவிட விரும்புகிறார்கள். மதம் முற்றிலும் பயனற்றதாகவும், பொய்யானதாகவும் ஆகிவிடுமானால் பாம்பு சட்டை கழற்றுவதுபோல் அதை அழித்துவிட வேண்டியது அவசியம்தான். ஆனால் பாம்பு சட்டையை நீக்கிவிடுகிறதே யன்றி, அது இறந்துபோவதில்லை. அதுபோல் மதத்தில் சேர்ந்த அழுக்குகளை நீக்கிவிட வேண்டுமே யன்றி, மதத்தை அழித்துவிட வேண்டியதில்லை. பாம்புக்கு உயிர் தோலன்று; ஆனால் பாம்பு உயிர் வாழ்வதற்குத் தோல் அவசியமாகும். இந்தியா தேசத்தில் மதத்தை அழித்துவிட்டால் இந்தியா இறந்து போகும் என்பது என் கருத்து. மதத்தை அழித்து இந்தியாவைப் புனருத்தாரணம் செய்ய முடியாது. ஜனங்கள் மதங்களின் பெயரால் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை நாம் நிறுத்த வேண்டும். அதற்காக நாம் மதத்தையே அழித்துவிட வேண்டிய அவசியமில்லை. சிலர் சமூக சீர்திருத்த விஷயத்தில் நமக்கு மாறான கருத்துடையவர்களாயிருந்தால், அதற்காக சமூக சீர்திருத்த வேலையையே விட்டுவிட வேண்டுமென்று அருதுகிறீர்களா?

அறிவைக் குழம்பவிடலாகாது. அன்பு உணர்ச்சியைக் கைவிடலாகாது. அத்துடன் பணிவுக் குணத்தையும் அடிக் கடி புதுப்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். இல்லையெனில் நாம் கவலைப் படவும் செய்வோம். எந்தக் காரியத்தையும் செய்யாதவர்களாக ஆகிவிடவும் செய்வோம்.

உங்களிடம் இன்னுமொருவிஷயம் கூற விரும்புகிறேன். இப்பொழுதுள்ள மக்களைத் தாக்கிலும் முன்னோக்கைத் தாக்க லாகாது. அப்படிச் செய்தால் அநேக விதமான கபசரவுகளும், புகைமைகளும் உண்டாகும். அத்துடன் அது நியாயமற்ற தாகும். உயிரோடுள்ளவர்களைத் தாக்கக் காரணங்கள் காண லாம். ஆனால் இறந்துபோனவர்களைத் தாக்கப் போதுமான காரணங்கள் காணமுடியாது. ஆதலால் பதில் சொல்ல முடி யாத நிலையிலுள்ள இறந்தவர்களைத் தாக்குவதை தயவு செய்து விட்டுவிடுங்கள். இப்போது மேலுட்டு அறிஞர்கள் கண்டு பிடிக்கக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அநேக உண்மை களை நம்முடைய முன்னோர்கள் கண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் பேரிய மனிதர்கள். நம்முடைய பேரிய மூலதனம் நம்முடைய முன்னோர்கள் தந்துள்ள ஞானம்தான். தற்காலத்து கணித சாஸ்திரத்துக்கு அஸ்திவாரமாகவுள்ள தசாமசு முறையானது இந்தியாவிலேயே கண்டுபிடிக்கப்பட்டது என்பதைப் பற்றி நான் பேருமை கொள்கிறேன். அதுபோலவே தற்காலத்தில் காணப்படும் வீஞ்ஞானமானது இந்தியா தேசத் திலேயே ஆதியில் உற்பத்தியாயிற்று என்பதை அறியவும் நாம் பெருமைகொள்கிறேன். நம்முடைய முன்னோர்கள் மூட்டாள் களும், ஏமாற்றுக்காரர்களும் அல்ல. அவர்கள் உண்மையை நாடினார்கள். அதனால் அருமபெரும் காரியங்களைச் சாதித் திருக்கிறார்கள்.

“நாம் ஜாதி வேறுபாடுகளை ஒழிக்க விரும்புகிறோம். இந்திய மக் கள் எல்லோரையும் ஒரே சமூகமாக ஒன்று சேர்க்க விரும்புகிறோம் அப்படியே செய்வோம்.” ஆனால் ஜாதி என்பதைச் சீருஷ்டித்த

வர்கள், அயோக்கியர்கள் என்று எண்ணிவிடலாகாது. அந்தக் காலத்தில் அது பயனளிப்பதாயிருந்தது. அதனால்தான் உற்பத்தியாயிற்று. அது அவசியமிருந்தால்தான் நிலைக்க முடிந்தது. நமக்கு அது தேவையில்லை என்பதற்காக நமமுடைய முன்னோர்களைக் குறைகூறக் கூடாது. நாற்கால் செய்யத் தயாராகவுள்ள மரத்தில் பட்டை யிருக்குமானால் அதை இறக்கியின்றி உரித்து நீக்கி விடுகிறோம். அதை வைத்துப் பட்டை உண்டாயிருக்கவே கூடாது என்று கூறலாமா? நீண்ட நாளாக வளர்ந்த மரத்தின் உயிருக்கே அது அவசியமல்லவா? அது மரத்தின் ஜீவாம்சமான ஒரு பகுதியே அல்லவா? இப்போது அது நமக்குத் தேவையில்லை என்றால், அதைச் சீவி எறிந்து விடுவோம் அதற்காக “ஏன் இந்த உபயோகமற்ற பட்டையை உண்டாக விட்டாய்?” என்று தோட்டக்காரரைக் கோபித்துக் கொள்ளலாகாது. ஜாதி முறை அந்தக் காலத்தில் அவசியமாயிருந்தது, ஜன சமூக மரத்தைக் காப்பாடறியது, ஆனால் இன்று அது வேட்டி எறிய வேண்டிய வேறும் பட்டையாகவே யிருக்கிறது. அதனால் அதைச் சீவி எறிந்துவிடலாம் ஆனால் அதற்காக நமது முன்னோர்களுடைய நற்பெயரை இழிவுபடுத்த வேண்டாம், அப்படிச் செய்தால் பக்கைமதான உண்டாகும். அதனால் அதைச் செய்யலாகாது. நமமுடைய சீாதிருந்த வேலைக்கு அது உதவி செய்யாது.

சரியான வழியில் சென்றால் ஜெயம் காண்பது நிச்சயம். ஜெயம் காணுவிட்டால் வேலையை எல்லாம் நிறுத்திவிட வேண்டி பதே என்று எண்ணிவிட வேண்டாம். இளைஞர்கள் அதைரியப்படலாகாது.

தண்ணீரில் விழுந்தவன் தத்தளிப்பது போல, நாம் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். கரை சேரவேண்டியதே நமமுடைய பிரதானமான நோக்கம். அதை மறந்துவிட்டு நமக்குள் சண்டை ஏட்டுக் கொண்டிருக்கலாகாது நமக்குப் பலமில்லாவிட்டா

லும், வேற்றி கிடைக்கா விட்டாலும் கடவுளிடம் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டுமேயன்றி, பிறரிடம் குற்றம் கண்டு பிடிப்பதினாலேயே திருப்தி அடையலாகாது. குற்றம் கண்டுபிடிப்பது சேவையாகாது. நாம் தீவிரவாதிகள்; நம குறைகளை அறிய முயல்வதில்லை. மிதவாதிகளுடைய குறைகளை காண்பதிலும், அவர்கள் வைவதிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். மிதவாதிகளும் அதே காரியத்தைத்தான் செய்கிறார்கள். இந்தப் பொறியில் விழாதபடி நீங்கள் ஐக்கிரதையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். ஆகவே எந்த வேலை செய்ய ஆரம்பித்தாலும் உங்களால் செய்யக் கூடியதைச் செய்யுங்கள், பிறர் மீது பழியைச் சுமத்த முயலாதீர்கள்.

தோட்டி வேலை

“நமமில் யாருக்குத் தோட்டி வேலை செய்யப் பிரிய மிருக்கிறதோ அவர்கள் செய்யலாம்” என்ற யோசனையை நமமில் சில சகோதரர்கள் பலமாக எதிர்ப்பதாக அறிகிறேன். அவர்கள் பல விதமாக ஆட்சேபங்கள் கூறுகிறார்கள்.

தாயமாக்கடக குழந்தைகளைக் கவனித்துக் கவனித்து அலுத்துப் போய்விடக் கூடும் அதே போன்ற எண்ணம் தோட்டிகடும் ஏற்படக் கூடுமல்லவா? நானேதான் எப்போதும் உங்கள் ஆபாசங்களை அபபுறப்படுத்த வேண்டும் என்று ஏன் நீங்கள் எண்ணுகிறீர்கள்” என்று அவர் கேட்கலாமல்லவா? அதிகாரிகள் தோட்டியை ஆபாசங்களை அபபுறப்படுத்தும்படி கட்டளை யிடவேண்டும் என்று கருதுகிறீர்களா? அல்லது இந்த வேலை செய்வதற்காக கடவுளேதான் தோட்டியைப் படைத்தார் என்று கருதுகிறீர்களா? அல்லது அதிக நாள் அனுபவத்தின் காரணமாகத் தோட்டிதான் நம்மை விட நல்லவிதமாக அந்த வேலையைச் செய்யக் கூடுமாதலால், அவரேதான் செய்ய வேண்டும் என்று கருதுகிறீர்களா?

அத்தவர்கள் நீக்கப்பெற்று சுகாதாரமான நிலைமையை உண்டாக்குவதற்கு மனிதர்களை உபயோகிக்காத முறைகள்

வகுக்கப்படவேண்டும். ஆயினும் அதுவரை ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பாரை இந்த வேலையைச் செய்யுமாறு தண்டிக்கவேண்டுமா? நாம் இந்த வேலையை மேற்கொண்டால் பிறகு அதிகாரிகள் நம்மையேதான் எப்பொழுதும் செய்யுமாறு செய்து விடுவார்கள் என்று சிலர் எண்ணுகிறார்கள். ஆனால் அந்த பயததுக்கு ஆதாரம் கிடையாது. இதில் கட்டாயம் எனபது கிடையவே கிடையாது. அதற்குப் பதிலாக இதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டால் நம்மிடம் அதிகாரிகளுக்கு அதிக மரியாதையே ஏற்படும்.

நாம் இதைச் செய்ய ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டு, பிறகு செய்யாமல் நிறுத்திவிட்டால் அப்பொழுது தோட்டிகள் கிடையாமல் போவார்கள் என்று பயப்படுவதற்கும் ஆதாரம் கிடையாது. அவர்கள் எப்பொழுதும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மறைந்துவிடப் போவதில்லை. தோட்டிகள் தோட்டிகளாகவேதான் இருக்க வேண்டும் எனபதுதான் அரசாங்கத்தின் விருப்பமும். நீங்கள் செய்வதாகச் சொன்னால்கூட இந்த வேலையை அரசாங்கத்தாள் உங்களிடம் எளிதில் ஒப்படைத்து விடப்போவதில்லை.

காங்கிரஸில் சேர்ந்தால் இந்த மாதிரி வேலையெல்லாம் செய்ய வேண்டும் போலிருக்கிறது என்று பயந்து அனேகா தேசிய இயக்கத்தில் கலந்துகொள்ளமாட்டார்கள், அதனால் நமக்கு பலஹீனமே உண்டாகும் என்று சில சந்தேகம் கிளப்புக்கிறார்கள். இதுவும் முற்றிலும் தவறு. ஆமதாபாத நகரத்தில் படித்த காங்கிரஸ்காரர்கள் சில சமயங்களில் இந்தத் தோட்டி வேலையை மேற்கொண்டார்கள் அதைக் கண்டு ஜனங்களை பயந்துபோய், காங்கிரஸில் சேராமல் நின்றவிடவில்லை. அதற்கு மாறாக அவர்கள் அதன் காரணமாகக் காந்தியிடம் முன்னிலும் அதிகமான பக்தியே கொள்ளலானார்கள்.

உண்மை என்ன என்பது எனக்குத் தெரியும், தோட்டி வேலை செய்வதை ஆட்சேபிப்பவர்கள் நல்லதோர் வாதத்தைக் கண்டுபிடிக்கத் தம்முடைய முனையை எவ்வளவோ கலக்கிப்

பார்க்கிறார்கள் ஆனால் உண்மையான காரணம் யாதெனில் நாம் செய்ய விருமபாமலிருக்கும்பொழுது பிறரைச் சொல்வது எப்படி என்று எண்ணுவதேயாகும் அது நல்ல நோக்கம்தான். அதனால் இந்த வேலையை மேற்கொள்ள விரும்புகிறவர்கள் இதை மேற்கொள்வதால் எவ்விதப் பேரிய தியாகத்தையும் செய்துவிடவில்லை என்று, இதனால் எவ்விதத் துன்பமும் அனுபவிக் கவில்லை என்று அவர்கள் மனத்தில் மதியுட்படி செய்ய வேண்டும் அந்தப்படி செய்தால் ஆட்சேபிப்பவர்கள் ஆட்சேபிப்பதை நிறுத்துவதோடு மட்டும் நிற்காமல் வேலையை எளிதாக்கும் முறையில் நடமுடன ஒத்துழைக்கவும் செய்வார்கள்.

மிதவாதிகள் நம்மைப் பார்த்து “சிறைக்குப் போக வேண்டாம் எதற்காகப் போகவேண்டும?” என்று கூறுகிறார்கள். அவர்கள் சிறைக்கு வேளியே யிருக்க ம்பொழுது நாம் சிறைக்குள் இருப்பதை அவர்கள் விருமபாமலில் ஆனால் நாம் அவர்களுக்கு என்ன பதில் கூறுகிறோம்? நாம்கா சிறையில் சந்தோஷமாகவே யிருக்கிறோம் நாம்கா துன்பப்படாமலிருக்கும்பொழுது நீங்கள் பரிதாபப்படுவானேன்? என்று நாம் கூறுகிறோம். நான் வக்கீல் வேலையை விட்டவுடன் என்னுடைய பந்துக்களில் ஒருவா அழுதுவிட்டா. வக்கீல் வேலையை விட்டதால் எனக்கு மனவருத்தம் ஏற்பட்டதாக எண்ணி எனக்கு ஆறுதல் கூறினர். ஆனால் அறிவிலலாத நீதிபதிகள் முன்பும், பிடிவாதமான நீதிபதிகள் முன்பும் வழக்காடவேண்டிய வேலையை விட்டதற்காக நான் உண்மையில் சிறிது கூட மன வருத்தப்படவில்லை. அதுபோல தோட்டி வேலை செய்ய விருமபுகிறவர்கள் அதைச் சந்தோஷத்துடனேயே செய்கிறார்கள். யாரும் அவர்களுக்காக இரக்கப் படாத தேவையில்லை.

மகாத்மாஜி பொதுஜன ஊழிய வேலையைத் துவக்கிய காலத்தில் தொழில் செய்வதன் மகிமையைப் பற்றியும், கீழ் வகுப்பார் செய்யும் வேலைகளை யெல்லாம் மேல் வகுப்பாரும் செய்யவேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றியும் வற்புறுத்தி வந்திருக்

கிறார் எந்த வேலையையும் செய்யப் புகுந்தால்தான் அதிலுள்ள கஷ்டங்கள் தேரியவரும் வேறும் பேச்சாலும், வாதத்தாலும் தேரியவராது இந்தத் தோட்டி வேலை யோசனையைக் கூறியதற்காக சிலா கோபம் கொண்டிருப்பதை அறிவேன அவர்கள் என்னிடம் பொறுமை காட்ட வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். நாம் ஒருவருக்கொருவர் சகிப்புதன்மை காட்டக் கூடுமானால் எவ்வளவோ நலமாபிடுக்கும். தோட்டி வேலை செய்வதில் வேற்றிப் பெருவிட்டால்கூட பாதகமில்லை நாம் சகிப்புதன்மை காட்டக் கற்றுக் கொண்டால் போதும், அதுவே பெருத்த லாபமாகும்

நாம் செய்யும் காரியங்கள் எல்லாம் எப்பொழுதும் அதிகமாக யாதோரு இடைமற்றிமின்றி நடைபெற வேண்டும் என்று எண்ணினால், நாம் உலகத்தில் எந்தக் காரியத்தையும் செயது முடிந்தமாதோடு “தோட்டி வேலை” செய்ய ஆரம்பித்தால் சத்தியாக்ரகம் செய்வோம்” என்று சிலா பயிற்றுத்த நுவதாகக் கேள்விப்படுகிறோம் இது விஷயத்தில் சத்தியாக்ரகம் செய்வது தவறு.

தவறான நோக்கங்களுக்காகச் சத்தியாக்ரகம் செய்வதால் அது சத்தியாக்ரகமன்று, மகாத்மாவின் யாதும் மகாத்மா சங்கராதிம கேட்கும் கோரிக்கைகள் முடியாதவை யாதலால், அவரைக் க்கட்காதிருக்கும்படி செய்வதற்காக பூர்வாச சாஸ்திரியாரும், சா டேஜபகதார ஸாபத்யம் சத்தியாக்ரகம் செய்ய ஆரம்பிக்கிறார்கள் என்று வைத்துக் கொண்டேனம் அப்பொழுது அதுபற்றி நீங்கள் யாது கூறுவீர்கள்? மகாத்மாவின் இதயமானது சாஸ்திரியா தற்கோலை செய்வதைக் காணச் சகியாது தான். ஆனால் அதற்காக அவர் இந்தியாவின் பொருட்டு அரசாங்கத்திடம் கேட்கும் கோரிக்கைகள் விட்டுவிட முடியுமா? சாஸ்திரியாருக்கும், காந்திஜிகுமிடையில் உள்ள வாஞ்சை எவ்வளவு அதிகம் என்பதை அறிவேனதனால் இந்த உதாரணத்தைக் கூறினேன் ஆனால் மகாத்மாவுக்கு விரோதமாகச்

சத்தியாக்ரிகம் செய்வது, வேறுபட பலாத்காரமே யாகும் என்பதைச் சாஸ்திரியர் அப்பாடி அதனால் அவர் அதில் இறங்க மாட்டார் தவறான மாககங்களினை சாதித்துக் கொள்வதற்காக ஏற்பட்டதால் சத்தியாக்ரிக முறைகள் என்பவை பாஷாணத்தை மருந்தாக உபயோகிக்கலாமெயன்றி, மக்களைக் கொல்வதற்கு உபயோகிக்கக் கூடாது.

சத்தியாக்ரிகம் எனவும் புதிய ஆபத்தத்தை வரவேற்கும் இளைஞர்களோ! அந்தத் தவறாக உபயோகியாதிகள் என்று எச்சரிக்கின்றன சத்தியாக்ரிகத்தை தவறாக உபயோகித்தால் அதுவே சுதந்திரத்தின் நெருதியாகிவிடும் சகல மக்களுக்கும் செயல் சுதந்திரம் அளிக்க வேண்டும் என்றிருக்கத் துன்பம் விளைவிக் காத அளவு பெச்சு நடந்திரமும, செயல் சுதந்திரமும் வழங்கவேண்டும ஒவ்வொருவரும் தவறு செய்வதிலிருந்து விஷயங்களைக் கற்றுக் கொள்ளவும் விட்டுவிட வேண்டும். இந்த மனோபாவத்தை மேற்கொண்டால் அப்போடிது சகிப்புத் தன்மையும், சமாதானமும் உண்டாகி விடும்

புதிய யோசனைகள் செய்யாவிட்டால் முன்னேற்றம் என்பது ஒருநாளும் நடைபெற்றுச் சோதனைகள் செய்தால் எப்போடிதும் சிந்து சேதம் உண்டாகவே செய்யும். அதனால் தைரியம், ஜாக்ரிகத்தை இரண்டும் தேவையாகும் நமக்குக் கிடைக்கும் நல்ல சந்தர்ப்பங்களைக் கவனிப்புகா. ஒரே நோக்கமுடைய ஒரு கூட்டத்தாரை இப்போது காண்பதுபோல எப்போதும் காணமுடியாது இதற்காக காரியங்களை இப்போது செய்ய முடியாவிட்டால் வேறு எப்போது செய்யப் போகிறோம்? சிறைக்கு வேளியே போனபின் தோட்டி வேலை செய்ய முடியும் என எண்ணுகிறீர்களா? சிறையில் அதற்கு வேண்டிய வசதிகள் யாவும் உள். கேலி செய்ய நண்பர்களும்லர், ஆட்சேபிக்க உறவினரும்லா இந்த வேலையை மேற்கொண்டால் உண்மை

யான சகோதரத்துவத்துக்கும், ஜாதி ஒழிப்புக்கும் அடி கோலியவர்களாவோம்.

சேன்ற நூற்றாண்டில் மேல நாடுகளில் உயர்ந்த குடும்பத்தினர் தாழ்ந்தவர்களுடைய வாழ்க்கையையும் கவையதுப பார்க்க விரும்பி அவர்களுடன் போய் வசிப்பது வழக்கம். ஆர்க்டிக் மகா சமுத்திரத்துக்குப் போகிறார்களே, அது போன்ற ஒரு துணிச்சல. அதற்கைய துணிச்சலதான் உண்மையான வாழ்க்கையின் அடையாளம் சுமடா ஊர் சுற்றி வருவதன்று வாழ்க்கை என்பது அந்த மாதிரி எந்தச் சோம்பேறியும் நடக்க முடியாது

நாம தோட்டி வேலை செய்ய ஆரம்பித்து அதை வெற்றி கரமாகச் செய்து முடிப்போமானால், அதுதான் சந்தியாகிரக சரித்திரத்தின் அதிகப் புகழ் வாய்ந்த அதியாயாசமிருக்கும் அதில் எவ்விதக் கஷ்டமும் கிடையாது குளிப்பது கஷ்டமானால் அதுபோன்ற கஷ்டம்தான். தினந்தோறும் பிறா தேயத்துக் குளிப்பாடிவிட்டு, இன்று நாமே தேயத்துக் குளித்தால் அதைக் கஷ்டம் என்று கூறுவோமா? அடிமைத் தனத்தை ஒழிப்போம் என்று கூறினால், உட்கண் நம்மைக் கஷ்டப்படுத்திக் கொள்கிறோம் என்று கூறுவோமா? பிறரை கட்டாயப்படுத்தி அகௌரவமான வேலையைச் செய்யும்படி செய்யும் அடிமைத்தனத்தை மேலுடையா ஒ' துவிட்டார்கள் பிறரைத் தோட்டி வேலை செய்யும்படி நாம் கட்டாயப்படுத்தும் வரை நாம் அடிமைத்தனத்தை ஒழித்தவர்களாக மாட்டோம். எனறைக்கு நாம் வெற்றிகரமாகத் தோட்டி வேலையைச் செய்கிறோமோ, அன்றைக்குத்தான் அந்த வேலை கௌரவமுடையதாக ஆகும். அதன் பிறகு அந்த வேலையை யார் செய்தாலும் அது சுதந்திரமாகச் செய்யும் கௌரவமான வேலையாகவே யிருக்கும்ன்றி, கட்டாயத்தின் மேல் செய்யும் ஒரு நன் ஜாதித் தொழிலாக இராது.

நான் அதிகம் கூறிவிட்டேன். காந்திஜி பெயரைக் கூறுவோர் இது விஷயத்தில் நட்சோம கூற உரிமை கிடையாது. அதனால் இவ்வளவு தூரம் இதைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை ஆயினும் பிறர் என்ன சொல்வார்களோ என்று எண்ணியோ அல்லது நாமும் சொல்கது கொள்வது தான் கௌரவம் என்று எண்ணியோ யாரும் இந்த வேலையில் இறங்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“ தீமையை எதிர்க்காதே ”

உங்கள் அறிவு, வானத்திலுள்ள நட்சத்திரங்கள் வரை எட்டக் கூடியதாயிருக்க வேண்டும். அப்போழுதுதான் நீங்கள் உண்மையை அறிய முடியும் நீங்கள் உங்கள் மனத்தைச் சுருக்கிக் கொள்வீர்களானால் நீங்கள் பொய்யிலேயே உழல்வீர்கள்.

நீங்கள் முதலாவதாக பிரபஞ்சம் எத்துணை பேரியது என பதை உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். ஒவ்வொரு நட்சத்திரமும் சூரியனைப்போல சந்திரன், கிரகங்கள் முதலியன உடைய ஒரு குடும்பமேயாகும். நமமில் மிக மிக உயர்ந்த அறிவு படைத்தவர்கள் அறிந்திருப்பது கூட அனுமாததீர்மேயாகும். அவர்கள் அறியவேண்டியது அறிந்துள்ளதைவிட ஆயிரக்கணக்கான மடங்கு பேரியதாகும் ஆயினும் நாம் பேசவும், செயலாற்றவும் வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம் நாம் எந்த விஷயத்தையும் மிகுந்த பணிவுடனேயே ஆராய வேண்டும். பிரபஞ்சத்தின் ரகசியங்களில் மிகச் சிலவே மக்கள் அறிந்துள்ளனர். அதிலும் ஒருவன் அறிந்துள்ளது அனுவினும் அனுவேயாகும். நான் பேச நீங்கள் கேட்க என்றால் அதிலிருந்து உங்கள் அறிவு எத்துணைச் சிறியது என்பது விளங்குமல்லவா! ஆதலால் அறிவு தேடும் விஷயத்தில் நாம் அதிகப் பணிவும்,

அடக்கமும் உடையவாதனாயிருக்க வேண்டும் என்பது புலனாகும்.

நாம் உலகத்தை ஐயப்போடுவதன் என்றும், சக்தி என்றும் இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். ஐயப்போடுவது பலவிதமான உருவங்களை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறது என்பதை அறிவோகன் அதுபோலவே சக்தியும் பலவிதமான உருவங்களை ஏற்றுக் கொள்கிறது. யாதிர சக்தி என்பது ஒரு அம்சம். நாம் ஏதேனும் ஒரு வஸ்துவைத் தாக்குமபோதும், ஏதேனும் ஒரு வஸ்துவை விழுத்துட்போதும், எஞ்சின ரயில் வண்டியை இழுக்கும் போதும், நாம் சண்டை யிடும் போதும், யந்திர சக்தியைக் காண்கிறோம். ஒருவன் ஒரு வீட்டை இடிக் கும் போதும் கிட்டுப் போதும் இந்த சக்தியைத்தான் உபயோகிக் கிறான். இது போலவே உலகம் என்பது சக்தியின் ஓர் உருவமே, ஒவ்வானது உருவம் என்பதை எட்டும்பட்டம் கோபம். சோகம், பாபம் முதலிய அனைத்து நிலைமைகளை உடைக்கக் கின்றது சக்தியின் ஈழேந்திர உருவம் தான் என்பது ஒளி என்பதும் அந்நகைய உருவங்களில் ஒன்று. இன்னும் மின் சாரம், காந்தம் ஆகியவைகளும் அவை பொன்றவைகளே.

நமமுண்டிய தினசரி வாழ்க்கையில் நம்முடைய குடும்பத் தில் காணும் அன்பும் வாழ்வு அந்த மாதிரி சக்தியின் உருவங்களே. இந்த அன்புதான் மகானை மக்களோடு பிணைத்து வைக்கின்றது. அது போலவே வேறுபட்ட ஒருவித சக்தியே குதிரை, வண்டியை இறதப் பக்கம் இழுகும், அத்தப் பக்கம் இழுகும் அதுபோல அன்பு ஒரு பக்கம் இழுகுகிறது. வேறுபட்ட ஒரு பக்கம் இழுகுகிறது அன்பால் பிணைக்கப்பட்டவர்களிடையே கசப்பு ஏற்பட்டால், அன்பால் பிணைக்கப்படாதவர்களைவிட அதிகமாக ஒருவரை யோருவர் வேறுக்கிறார்கள். துஷ்டநன்முள்ள குதிரை, வண்டியை வேகமாக இழுத்துச் செல்வது போலவே, வண்டியை உதைத்

துத் தள்ளவும் செய்யும். அந்த மாநீர்ச் செய்யாது எருமை நீங்கள் குதிரையை ஒட்டிப் பழக்கப்பட்டிருந்தால் நல்ல வார்த்தைகளால்தான் நல்ல குதிரையாகச் செய்யமுடியும் என்பதை அறிந்திருப்பீர்கள் சில சமயங்களில் பயமுறுத்தி வேகமாக ஓடுமபடியாக செயதுவிடலாம். ஆனால் அது சிறிது நாட்களுக்குத்தான் குதிரையோ, மாதோ வைத்துப் பழக்க மானவர்களிடம் கேட்டுப் பாருங்கள் அன்பு ஒன்றினால்தான் அவைகளை அடக்கலாம் என்று கூறுபவர்கள். பலாத்காரத்தை உபயோகித்தால் பலன் ஏற்படாது அந்த போல்தான் மனைவி, மக்கள் விஷயமும் நாமனதில் நல்ல எண்ணங்கள் இருந்தால் பிறா மனததிலும் நல்ல எண்ணங்கள் உற்பத்தியாகும் அது எப்படி என்பதை நாம் அறிந்துகொள்ள முடியாமலிருக்கலாம் ஆயினும் அன்பும், நெறுப்பும் மின்பார சக்தி போலவே வேலை செய்கின்றன.

உலகில் காணப்படும் அரசியல் உளப்பட சகல பிரச்சனைகளும் மக்களை நம் விருப்பம்போல நடக்கும்படி செய்வதற்கான விஷயமேயன்றி வேறென்று பிழை ஒருவரோ நம் விருப்பம்போல நடக்கும்படி செய்வதற்கு நாம் அன்புச் சக்தியை உபயோகிப்பதா அல்லது நெறுப்பையும் பயன்தையும் உபயோகிப்பதா? அதுதான் சத்தியாக்ரிகத்தின் தனிப்பெருங் கேள்வி. ஒரு காலத்தில் ஒரு மனிதன் கண்ணாடித் தடியைப் பட்டுத் துணியால் தேயத்தால் அந்தக் கண்ணாடித் தடி சிறு காகிதத் துண்டுகளைத் தன்னிடம் இழுத்துக் கொள்கிறது என்பதைக் கண்டான். இப்படிக்க கண்ட சக்தி, சிறு சிறு காகிதத் துண்டுகளை மட்டும் இழுக்கக் கூடியதாகத் தோன்றிய போதிலும், அதுவே மலைகளைப் போடியாகக்வும், ரயில் வண்டிகளை இழுக்கவும், நகரங்களுக்கு விளக்கேற்றவும் கூடிய பெரிய சக்தி என்று பின்னா கண்டார்கள். அதுபோலவே அன்புச் சக்தியையும் பயன்படுத்தலாம். கணவனும் மனைவியும் சண்டை போட்டால் அந்தச் சக்தி அதை நிறுத்திவிடும்.

மக்களை நம் விருப்பம்போல நடக்கும்படி செய்ய முடியும். இந்தச் சக்தியை அரசியலிலும் பயன்படுத்தலாம். அதுதான் சத்தியாகிரகம் எனப்படுகிறது. அது ஆரம்பத்தில் பலமில்லாதது போல தோன்றுகிறது. ஆனால் அது மின்சாரம் போல அதிக பலம் பொருந்தியதாகும். அதேபோல பலன்கள் காட்டக் கூடியதாகும்.

முற்காலத்தில் பாடசாலைகளில் மாணவர்களிடம் கோபச் சொற்களும், பிரமபும உபயோகித்தார்கள். அப்படி உபயோகிக்காத பாடசாலை பிரயோசனமில்லை என்றுகூடப் பிள்ளைகளின் பெற்றோர்கள் எண்ணினார்கள். ஆனால் இந்தக் காலத்தில் அனபு, மநிடிசசி, சிரிப்பு ஆகிய ஆயுதங்களையே உபயோகிக்கிறார்கள். பிள்ளைகளை அடக்கும ஆசிரியரை வேலையை விட்டு நீக்கி விடுகிறார்கள். அது போலவே அரசியலில் இந்தக் காலத்தில் வேறுபட்ட முறை கையாளப்பட்டு வருகிறது. புதுமுறை வரும் காலம் முண்டு. கலவித் துறையில் பழைய ஆசிரியர் மறைந்து, புதிய ஆசிரியர் தோன்றி யிருப்பது போலவே, அனபு முறை தோன்றும். பலாத்கார முறையைவிட அனபு பலன் தருவதுமாகும் என்பதை அப்போழுது அறிந்து கொள்வோம்.

உண்மையானது வெவ்வேறு விஷயங்களுக்கு வெவ்வேறு விதமாக இருக்கும் என்று எண்ண வேண்டாம். அது அனுவிபும், துரியன்ஷும் ஒரே மாதிரிதான். “தீமையை எதிராகாதே” எனப்படுகிற ஸ்தவ வேத நூலில் உள்ள ஒரு வாக்கியம். அதுதான் டாலஸ்டாய் உளப்பட சகல சத்தியாகிரகிகளுக்கும் மூல மந்திரமாகும். சத்தியாகிரகம் என்பதைப் புதிதாக மகாத்மாஜி சிருஷ்டித்தாரா என்றோ, அல்லது டாலஸ்டாய் சிருஷ்டித்தாரா என்றோ எண்ண வேண்டாம். கிறிஸ்துவம், புத்தரும் கூறியபோழுதுகூட அவர்களால் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட புதியதோர் உண்மை என்று கருத

வேண்டார் உலகத்தில் ஆதியில் எழுதப்பட்ட நூல்கள்
 லேயே அது காணப்படுகிறது உலகத்தில் மிகப் பழைய
 நூல் வேதம்தான் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வார்
 கள். ஆகவே புத்தா, திறில்து, டாலஸ்டாய, காத்ரியடிகள்
 ஆகியோர் மூலம் வந்த இந்த உண்மை மிக மிகப் பழைய
 தாதும் திறில்துவும், டாலஸ்டாயும் கூறுவதற்கும்
 மாதாஜி கூறுவதற்கும் வேறுபாடு உண்டு என்று சிலர்
 எண்ணுகிறார்கள். மாதாஜி தீமையை எதிர்க்கும்படி
 கூறுகிறா அல்லவா? என்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் உண்
 மையில் யாதோடு வேறுபாடும்கிடையாது “எதிர்க்கதல்”
 எனனும் மோழியின் பொருளை நாம் நன்றாக அறிந்து கொள்ள
 வேண்டும். அப்படி அறிந்து கொள்ளாமல் அப்போது வேறு
 பாடுமறைந்து போனும் “தீமையை எதிர்க்காதே” என்று
 சொல்லும் போழுது அதன் பொருள் “தீமை செய்வானுக்குத்
 தீமை செய்யாதே, வேறுபட்ட கட்டியவனுக்கு வேறுபட்ட
 காட்டாதே” என்பதாகும். பொருளை உணர்ந்தால் திறில்து
 வின போதனைக்கும், மாதாஜியின் போக்கிற்கும்கூட வேறு
 பாடு இல்லை என்பதை அறிந்துகொள்ளாமல் தீமை செய்த
 வாகக் கனமை செய்வது, தீமையை எதிர்ப்பதேயாகும் என்ப
 தில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் தீமையை எதிர்க்காதே என்று
 சொல்லும்போது, அதற்கைய எதிர்ப்பைக் குறிப்பிடவில்லை.
 தீமையால் எதிர்க்காமல், தீமையை கனமையால் எதிர்க்க
 வேண்டும் என்பதே அதன் பொருள். ஒரு பையனைக்
 கூட்டிப்பிடால் என்ன என்று கேளாமல் இருந்தால், அப்போ
 யுது அவனை அடக்க வேண்டாம், அவனிடம் அன்பு
 காட்டுங்கள். அதுபோலவே காத்ரியடிகள் தீமை செய்த
 வாகக் கனமை செய்யுங்கள் என்று சொன்னாலும் நகைப
 பார்கள். தீமைக்குப் பதிலாக கனமை செய்தால் அவருடைய
 மனம் உடனே மாறிவிடும். அப்படியே செய்யாமல் தீமைக்குத்
 தீமையே செய்தோமானால், அவருடைய மனம் இரண்டு மடங்கு

தீமைபாகவே ஆகிவிடும். நல்ல எண்ணங்கள், நல்ல மொழிகள், நல்ல செயல்கள் இவற்றிலுள்ள சக்தி அளவற்றதாகும். அதையே நாம் பயன்படுத்த வேண்டும்

இந்தியாவில் நாம் செய்து வரும் சகதியாகநிர்ச் சோதனை யானது, நமமுடைய சுதந்திரத்தைத் தேடுவதற்காக மட்டுமே செய்யும் சோதனை என்று எண்ண வேண்டாம். இந்தியா சுதந்திரம் பெறுவது உலக முன்னேற்றத்திற்கு அவசியமாயிருந்தால், நமமுடைய சுதந்திராகநிர்ச் சோதனையைக் கடவுள் ஆசீர்வதிக்கமாட்டான். அதுதான் அதற்கு உயிரும் முக்கியத்துவமும் அளிப்பதாகும். நமமுடைய தூர் அதிராட்டங்கள் அல்ல. நமமுடைய துன்பங்கள்தான் இந்தப் புதிய போர் முறையை வந்தகார்படி செயதிருக்கிறது. தீமை எவ்வளவுக் தேவ்வளவு அதிகமோ அவ்வளவு நகவ்வளவு நமது சோதனையும் பெரிதாகும். அது போலவே நமமுடைய புகழும் அதிகமாக உலகத்தில் பரவும். ஆதலால் நாம் நமமுடைய போரைச் சீர்ப்பாண விதத்தில் நடத்திக் கொண்டு போக வேண்டும்.

பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியர் வெளியே போனதும் வதுபடி ஆசிரியர் பிடிமபை அடைந்திருந்து எடுத்து உபயோகித்து மாத்திரம் கணக்காகத் தலைமை ஆசிரியர் செயத நல்ல காரியத்தை அரை நேரடியில் அடுத்துவிடுவது போலவே ஆகிவிடும். நாம் அறிமசா நெறியினின்று அணுவளவேனும் பிறந்து நடக்கத்தானால், அதற்கு எத்தனையோ சாக்ரதப் போகத்தனை நாம் கூறலாம். ஆனால் மகாத்மாஜி கூறுவது யாதேனில், நாம் விரைவில் பயன காணாதிருப்பதற்குக் காரணம் நாம் அபழுதில்லாமல் அறிமசா தாமதத்தை அனுஷ்டிக்கத் தவறுவதே என்பதாகும். ஆங்கிலேயரோ ஐரோப்பியரோ மகாத்மாஜியுடன் பேசிக் கொண்டிருந்து விட்டு விடை பெற்றுக் கொள்ளும்போழுது, “ஆகா இவரைப்

போலவே இந்தியர் எல்லாரும் ஆகிவிடுவார்களானால் இத்த அரசியல் பிரச்சனையை எளிதில் தீர்த்து விடலாம்” என்று எண்ணிக் கொள்கிறார்கள் சகல ஜனங்களும் அவரைப் போல் நடக்க முடியவில்லை எனபது உண்மைதான் ஆயினும் மக்கள் மனத்திலிருந்து வேறுபடி உணர்ச்சியை வேருடன கலவி எறிவதே நமது நோக்கமாக இருக்க வேண்டும் இந்த முயற்சியில் ஒவ்வொருவரும் இப்பொழுதே ஈடுபட வேண்டும்.

மரங்களும் செடிகளும்

நாம் சுவாசிப்பது போலவே மரங்களும் செடிகளும் சுவாசிக்கின்றன. உலகத்தில் மக்களைவிட மரங்களே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. இந்த உலகத்தில் மரங்களின் ராஜஜ்யமே எல்லாவற்றிலும் பெரிய ராஜஜ்யம். ஆதலால் மரங்களையும் செடிகளையும் பாகுதலுமொன்று நாம் “மேஜாரிட்டி” முன்னால் இருப்பதாக உணர்தல் வேண்டும். ஆகவே மக்களினமானது தாவர இனத்தைப் போல முக்கியமானதன்று என்று நேயவரும் ஜனநாயகத்தை நிறுவி வாககு எடுப்பதாயிருந்தால் மரங்களதான வெற்றிபெறும். இந்தியாவை அரசாள் ஜனநாயகத்தை அமைத்தால் தாவரங்களே அரசாக ஆகிவிடும்.

மனிதன் நீல முழகினும் சரி, அல்லது வாயையும், மூக்கையும் இறுக முடிவிட்டாலும் சரி இறந்து போவான். அதேபோலதான் மரங்களும் பூமியில் வோ இறங்கி யிருந்தாலும், அறவே காற்றில்லாமல் தடுத்த விட்டால் பட்டுப் போகும் ஆயினும் ஒரு வேறுபாடு உண்டு. நாம் வெளியே சுவாசிக்கும் காற்றை கேட்ட காற்று என்றும், நாம் உள்ளே சுவாசிக் குக காற்றை நல்ல காற்று என்றும் கூறுகிறோம். ஆனால் நமக்குக் கேட்ட காற்றை இருப்பது தாவரங்களுக்கு

நல்ல காற்றாகும் நாம் எதை உண்டு உடம்பை வளர்க்கிறோமோ அதை நாம் உடம்பில் எரிக்கவே செய்கிறோம். ஆம், நாம் அனைவரும் நமமுடைய தசையை எரிக்கவே செய்கிறோம் நாம் சுவாசிக்கும் காற்றை நமமுடைய தசையை எரிக்கின்றது அதனுண்டாகும் புகையே நாம் வேளியே விடும் காற்று அந்தக் கழிவுக் காற்றை மரங்கள் சுவாசித்து, அதிலுள்ள கரிமம் பிரித்து, அதை தம்முடைய உடம்பில் சேகரித்து வைத்துக் கொள்கின்றன அதையே தான் நாம் மறுபடியும் நம்முடைய உணவாக உபயோகித்துக் கொள்கிறோம் நாம் உண்பதின் ஒரு பகுதியையே சீரணிக்கின்றோம் எஞ்சுவதை வேளியே கழித்து விடுகிறோம். அந்தக் கழிவு பூமியில் சேர்கின்றது பூமி அதை உறிஞ்சிக் கொள்கிறது அதன்பின் தாவரங்களின் மூலமாக அதைக் கிரகித்து அதைப் பயன்படுத்தி நமக்கு வாடை, தக்காளி, மா, முதலிய பல நல்ல உணவுகளை அளிக்கின்றன

தாவரங்களுக்குமே மரங்களுக்குள்ள தோடாடி, தாய்க்கும் குழந்தைக்குள்ள தோடாடி போன்றதாகும் நாம் கேட்டதென்று எதை எறிந்து விடுகிறோமோ, அதைத் தாவரங்கள் தாயைப் போல நல்ல பொருளாகக் காக்கச் செய்து நமக்குத் திருமட அளித்து விடுகின்றன ஆதலால் உலகத்தின் வாழ்வில் தாவரங்கள் எத்தகைய முக்கியமான விதானத்தை வகிக்கின்றன என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

நமக்கு சுவாசிப்பதற்காக வாயும், மூக்கும், சுவாசப் பைகளும் உள் ஆனால் மரங்களுக்கும் அவைகள் உள்வோ? அவைகளிடம் அழகான இலைகள் காணப்படுகின்றன. அவை தாம் அவைகளுடைய மூக்குச் சுவாசப் பைகளுமாகும். மரத்தைக் கவனித்துப் பாடுங்கள் காற்றையும், ஒளியையும் போதுமான அளவு பெறுவதற்காக, அதன் இலைகள் சகல பக்கங்களிலும் பரந்திருப்பதைக் காணலாம் சூரிய ஒளியைப் பெறுவதற்காகத்தான் மரங்கள் அதிவிரைவாக உயர்ந்து வளர்கின்றன.

மரத்தடியில் ஒரு கோடியை நட்டால், அது மரத்தைச் சுற்றி ஏறி, சூரிய ஒளியைப் பருக முயலவதைக் காணலாம். காட்டிலோ, தோட்டத்திலோ உள்ள மரங்களில், எந்த மரங்கள் நிழலில் நிறுதினனவோ, அந்த மரங்கள் எல்லாம் நன்றாக வளராமல் சூரிய ஒளியைப் பெறுவதற்காக அந்தப் பக்கமும், இந்தப் பக்கமுமாக வளைந்து வளைந்து வளாவதையும் காணலாம் தாவரங்களின் பிரதான உணவு சூரிய ஒளியாகும்.

நமமைப் போலவே அவைகளும் உயிருள்ளவை. ஆனால் நாம் இறந்தபின் நமமுடைய உடல்கள் பயன்படாது. அவை களுடைய உடல்களோ இறந்த பின்பும் பயன்படுவன. மனிதனுடைய வாழ்க்கை முறையோடு தாவரங்களின் சுகாதார வாழ்க்கை முறையை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் அதன் அழகு விளங்கும் மனிதன் அங்குமிங்கும் அலைந்து, தேட்டப் பழக்கங்களையும் நோய்களையும் தேடிக்கொண்டு அசைவியமான விதத்தில் இறந்து போகிறான் ஆனால் மரங்களோ அலையாமல் நிலைத்து நிற்கின்றன அவைகள் தவறான உணவை உண்பதில்லை. சுத்தமாக வாழ்கின்றன அவற்றின் உடல்கள் இறந்த பின்பும் உபயோகமாகின்றன சில மரங்களின் கட்டை உலோகத்தைப் போலவே பயன் தருவதா யிருக்கிறது இன்று இந்தியாவில் பெருவ நீர்த் தி பெற்றுள்ள பெரியார்களில் ஒருவர், மனிதனுக்கு இருப்பது போலவே மரங்களுக்கும் நரம்புகள் இருக்கின்றன என்றும், அதனால் அவை மனிதனைப் போலவே நோவை உணரந்து கொள்கின்றன என்றும் கண்டு பிடித்திருக்கிறார். மனித உடலில் இரத்தம் ஓடுவது போலவே மரத்தின் உடலிலும் இரத்தம் ஓடுகின்றது. மரத்தை வெட்டுனால் ரத்தம் வடிவதைக் காணலாம் எதற்காகவேனும் ஒரு மரத்தின் பாகத்தை வெட்டி எடுக்க வேண்டியேற்பட்டால், அப்படி வெட்டுவதா லுண்டாதும் காயம் எளிதில் ஆறு படியாக நாம் வேட்ட வேண்டும் தவறாக வெட்டினால் அது அதிகமாகத் துன்பமுறும், அது நமக்குப் புலனாகாமலிருக்கலாம் அதனால் கிளை யொன்றை வெட்ட

வேண்டுமானால் அறுவை வைத்தியர் வேட்டுவது போல் கவனமாக வேட்டவேண்டும். கூர்மையான கத்தியைக் கொண்டு ஒரே வேட்டாக வேட்டினால் காயம் விரைவில் ஆறிவிடும். அப்படிச் செய்யாமல் கையைக் கொண்டு முறித்தால் பேரிய காயமாகிவிடும். எளிதில் ஆரூது நம்முடைய உடம்பில் ஏதேனும் ஒரு கட்டி ஏற்பட்டால் அதை நாம் விரைக கொண்டு கீறுவதில்லை. கூர்மையான கத்தியைக் கொண்டே வைத்தியா கீறுவார். அது போலவே நாம் மரக்கிளையை வேட்டவோ, அல்லது பழமோ மலரோ பறிககவோ விரும்பினால் நாம் அதையும் கவனமாகவே செய்ய வேண்டும்.

மரத்தின் கீழ்நுழைந்து மேலே சாறு படடையின் மூலமாகவே ஏறுகின்றது. அதனால் பசுமையான படடைதான் மரத்தின் ஜீவாதாரமான பாகமாகும். அதனால் அதை கவனமில்லாமல் நினைத்தபடி வேட்டலாகாது. காட்டில் மரங்கள் வேட்டுகிறவர்கள், முதலில் அவற்றின் வோப பக்கத்தில் மரத்தைச் சுற்றி பட்டையைச் சீவிவிடுவார்கள். அப்போழுது இடத்த ஓட்டம் நின்றுபோய், மரம் சிந்து காலத்தில் படடுப போகும்.

மரங்கள் மணமுறைகளையும் கையாள்கின்றன தவிர உலகத்தில் இரண்டு விதமான மலர்களைக் காண்கிறோம். ஒன்று ஆண்மலர், மற்றது பெண்மலர். பழம் உண்டாக வேண்டுமானால் இரண்டு மலர்களும் ஒன்று சேரவேண்டும் வசந்த மலர்கள் புனனகை பூப்பதும், மணம் கமழ்வதும் நமக்காக என்று எண்ணவேண்டாம். அதுதான் அவற்றின் மணச் சடங்கு குடுமப் விழா. மலர்களிலுள்ள ஆண்தாதும பெண்தாதும எப்படிச் சோகின்றன என்று தேர்யுமா' அது இதைவிட அதிக வியப்பான விஷயமாகும்.

மலர்களில் மொய்க்கின்ற அழகான பூசிகளும், வண்டும், எழும்புகளும் தான் பூத்தாதுக்களை ஒரு மலரிலிருந்து மற்றொரு மலருக்குக் கொண்டு போய்ச் சோகின்றன. அதன்

காரணமாகவே பழங்கடும் விதைகளும் உண்டாகின்றன. இந்தப் பூச்சிகளை எல்லாம் மலர்களின் விரோதிகள் என்று எண்ணலாகரது அவைகளதான் சேடிகளின் திருமணத்தை முடித்து வைக்கும் புரோகிதர்கள் அப்படித் திருமணத்தை நடத்தி வைப்பதற்காக மலர்கள் தேனை வைத்துக் கொண்டு அந்தப் புரோகிதர்களை அழைக்கின்றன. அவர்கள் தேனைக் குடிப்பதற்காகச் செல்லும் போழுது ஆண்தாது அவற்றின் உடலில் ஒட்டிக்கொள்கிறது பிறகு அவை அதைப் பிற மலர்களுக்குக் கொண்டு போய்ச் சோக்கின்றன. ஆதலால் தேனைப் புரோகிதருக்குக் கொடுக்கும் தட்சணையாகவோ, அல்லது இந்தக் காலத்தில் பலகலைப் படம் பெற்ற இளைஞர்கள் வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்கும் ஸ்ரீநாமமாகவோ பாவிக்கலாம். ஆனால் ஒரு வேறுபாடு, நாம் கொடுக்கும் தட்சணையோ அசுத்தமான நாளாயங்கா. மலர்கள் கொடுக்கும் தட்சணையோ அமுதம்போன்ற தேனாகும். ஆகவே நாம் இழிவாகக் கருதும் அந்தச் சின்னஞ் சிறிய பூச்சிகள்தான் மரங்களில் பழங்கடையும், விதைகளையும் உண்டாக்கும்படி செயது நமக்கு உணவளிக்கும் அன்னதாநாக்கள். நாம் உண்ணும் ஒவ்வொரு பருகையும் மலர்களில் நடைபெறும் திருமணத்தின் பயனே யாகும்.

ஆதலால் எந்த மரத்தையு பார்த்தாலும் நாம் அதை நம்முடைய அன்னையாகவே எண்ணவேண்டும். ஏதேனும் மலரைப் பறிக்கவேண்டி யிருந்தால் அறுவை வைத்தியரை நீண்டவில வைத்துக்கொண்டு அதைக் கஷ்டம் கொடாமல் கவனமாகப் பறிக்கவேண்டுமென்று மலர்களினின்றும் ஏதேனும் சிறிய பூச்சி ஒன்று வேளியே வந்தாலால், அதை நாம் நம்முடைய சிறிய பாட்டியாக எண்ணிக்கொள்ள வேண்டும்.

ஆன் மலர்களும், பெண் மலர்களும் வேறு வேறு மரங்களில் உண்டாகின்றனவா? அல்லது ஒரே மரத்தில் உண்டா

கின்றனவா? என்று திகட்டீர்கள், சொல்லுகிறேன். பெரும் பான்மையான மரங்களில் ஆண் மலர்கள், பெண் மலர்கள் இரண்டும் உண்டு, ஆனால் சில மரங்களில் ஆண் மலர்கள் மட்டுமே பூக்கும். சில மரங்களில் பெண்மலர்கள் மட்டுமே பூக்கும். மரத்தைத் தனி உயிராக எண்ணலாகாது அதை ஒரு குடும்பமாகவோ, அல்லது சமூகமாகவோதான் எண்ண வேண்டும். அதில் பல உயிர்கள் வாழ்கின்றன அவைகள் அனைத்தும் ஒன்றாகச் சோந்து அழகாக வாழ்ந்து வருகின்றன நம்முடைய உடம்பும் அதுபோலவேதான் கையோ, காலோ, மூளை சோனனபடி கேட்காவிட்டால், உடனே உடம்பில் அந்த பாகங்கள் வேலை செய்ய முடியாமல் ஆகிவிடும் ஆங்கிலேயன் ஒருவனை அடித்துவிட்டால் அவன் நொண்டிவந்துபோலவே, அந்தச் சமூகம் முழுவதும் நொண்டியும் அந்தச் சமூகம் மரத்தைப்போல ஒரே உயிராக வாழ்வதுதான் அதற்குக் காரணம் ஆனால் நம்முடைய இந்திய சமூகத்திலோ ஒருவன் அடிபட்டால் நாம் எல்லோரும் அதை நமக்குப் பட்ட அடியாக உணர்வதில்லை அதனால் நாம் இந்தக் கீழான நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். இதற்கைய ஒற்றுமையை நாம் மறுபடியும் உண்டாக்க வேண்டும் நம் முடைய குடும்பங்களில் அதற்கைய ஒற்றுமையைக் காண்கிறோம். அந்த ஒற்றுமையைச் சமூகத்திலும் உண்டாக்குமபடி செய்தால் என்ன? இந்திய சமூகம் முழுவதையும் ஒரே குடும்பமாக எண்ணி அதுபோல வாழ்ந்தால் என்ன? நம்மிடமுள்ள சக்திகளை யெல்லாம் சமூகத்துக்காகப் பயன்படுத்தவேண்டும். அதனால் நேசம் க்ஷேமமடையும் அப்பொழுது தாய்க்கும் சகோதரனுக்கும் குடும்பக் க்ஷேமத்தைக்கண்டு ஆனந்தம் உண்டாகும் அதுதான் தேசபக்தி என்பதன் பொருளாகும்.

பெட்டைக்கோழி குஞ்சுகளைப் பெறுவது எப்படி? முதலில் முட்டைகளை இடுகின்றது. அதன் மேற்புறத்தில் ஒரு ஓடு, அதற்கடுத்ததாக ஒரு மேலவிய தோலு. அதனுள் இரண்டு

கட்டியான தீரவங்கள், ஒரு தீரவம் வேண்மையாகவும், மற்றது மஞ்சளாகவும் இருக்கு' அந்த மஞ்சள பாகம் குஞ்சாக மாறும்போழுது அதற்கு உணவாகப் பயன்படுவது வேளைத் தீரவம்.

மக்களிடமும் முட்டைகள் உண்டாகின்றன. ஆனால் அவை வேளியே இடப்படுவதில்லை அன்னையின் வயிற்றிலுள்ளனையே நீண்ட காலம் தங்குகின்றன முட்டையிலுள்ள மஞ்சள பாகம் நுஞ்சாமைநீர் ஓட்டை உடைத்துக் கொண்டு வேளியே வரும்வரைக்கும் அதற்கு வேளைக் கரு எவ்வாறு உணவு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறதோ, அதுபோல மனிதக் குழந்தை தாயின் வயிற்றில் உண்டாகிக் கொண்டிருக்கும் போது, அதற்கு உணவு எவ்விதத்து கிடைக்கின்றது? அதை ஊட்டுபவர யார்? குழந்தைக்கு வேண்டிய இரத்தமெல்லாம் குழந்தையின் கொப்பூழக்கொடி வழியாகத் தாயின் உடலிலிருந்து செல்கிறது மலரில் காமபும இதழ்களும் உள. மலருக்கும் மலரில் உண்டாகும் படித்துக்கும் உணவானது காமபு வழியாக வந்து சேர்கின்றனது. காமபுதான அந்தத் தாவரக் குழந்தை உண்டாகும் காலத்தில் உணவு போகும் வழியாகவுள்ள கொப்பூழக்கொடி ஆகவே தாயை ஒரு மரம் போலவும் குழந்தையைக் காமபு மூலம் உணவு பெற்று மலரில் வளரும் பழமாகவும் பாவிக்கலாம் பழமானது பறிக்கும் பருவத்தை அடைந்தும், காமபு உலாந்துபோகின்றது. அதுபோலவே குழந்தை தாயின் வயிற்றிலிருந்து வேளியே வரக்கூடிய பருவத்தை அடைந்ததும் அதன் கொப்பூழக்கொடியும் பிரிக்ந்து விடுகின்றது இரண்டுக்கும் அதிக வேறுபாடு இல்லை.

தேன்னை மரத்தைப் பாருங்கள், தேங்காய்கள் அதன் உச்சியில் காய்கின்றன. அவ்வளவு உயரத்திலிருந்து விழுந்தாலும் அவை சேதமடைவதில்லை. ஏன் தேரியுமா?

அதன்மீது பருத்த மூடியிருப்பதுதான் காரணம் தேங்காயைக் கவனித்தால் அதன் கோபபுழ எது என்று தேர்ந்து கொள்ளலாம். மரத்தில் தோங்குவதற்குப் பயன்படும் கம்புதான் அதன் கோபபுழக் கோடி குழந்தை பிறந்த பின் தாயினின்றும் பிரிந்து தனி உயிராக வாழவதுபோலவே, தேங்காயும் மரத்தினின்றும் விழுந்தபின் தனித்து வாழ முடியும். தேங்காயையும் ஒரு முட்டையாகப் பாவிக்கலாம். அதனுள் அது செடியாக வளர்வதற்கு வேண்டிய உயிர்ச் சத்தும், உணவும் உள்ள தேனணங்கன்று தேங்காயினுள் வளர்ந்து வரும் வரைக்கும் அதிலுள்ள பருப்பு, நீருமே உணவாகப் பயன்படுகின்றன பருப்பு, நீரும் நமக்காக ஏற்பட்டவை என்று எண்ணலாகாது. கன்று உண்டாகவும், நிலத்தில் வேறுன்றவும் கூடிய டருவமடையும் வரைக்கும் உணவாகப் பயன்பட்டவை அவை தேங்காயினுள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன இதுதான் தேனை மரத்திலுண்டாகும் முட்டையின் சரிதையாகும் இது போலவேதான் நேலலும் அநிலும் உமியினுள்ளேயே அரிசிக்கு குழந்தை யிருக்கிறது அதை குழந்தைக்கு நிலத்தில் வாழத்தேரியும் வகைக்கும் அதனுள்ளேயே உணவு சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது அரிசி எல்லாம் நமக்காகவே சிருஷ்டிக்கப் பட்டிருப்பதாக நாம் எண்ணிக் கொள்கிறோம், அது தவறு அதனுள் வைக்கப்பட்டிருக்கும் உயிர்க்கு உணவாகவே சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

நட்சத்திரமும் அணுவும்

நாம் இரவில் வானத்தில் பார்ப்பதும் நட்சத்திரங்கள் எல்லாம் நமமுடைய பூமியைப் போன்ற உலகங்களே யாகும். அவைகளில் சில நமமுடைய பூமியைவிடப் பல கோடி மடங்கு பெரியன வானத்தில் சில இடங்களில் மங்கலாகத் தோன்றும் வேண்டி மேகங்கள் பல்லாயிரக் கணக்கான உலகங்களின் கூட்டமேயாகும். தூரம், பருமன் ஓட்டம் ஆகியவற்றை ஆராய்ந்தால் அண்டத்தில் காண் பவை எல்லாம் அச்சமும் ஆச்சரியமும் ஒருங்கே தரக்கூடியனவாக இருப்பதை அறியலாம் இதற்கைய ஆராய்ச்சியில் நமமுடைய கற்பனா சக்தியைப் பயன்படுத்துவது நல்லது. அப்படிச் செய்தால் நம்மிடம் செருகுக குறைந்து பணிவு உண்டாகும்; அன்புணர்ச்சி தோன்றும். துக்கத்தையும், துன்பத்தையும் சகித்துக் கொள்வதற்கு வேண்டிய பலம் உண்டாகும். துக்கத்தையே இன்பமாக மாற்றக் கூடிய சக்தியும் பிறக்கும்.

நான் பேசுகிறேன். என் வாயில் உண்டாகும் ஒலி உங்கள் காதுகளுக்கு எட்டுகிறது. அது வேகு விரைவாய்ப் பிரயாணம் செய்கிறது. ஆயினும் அது பிரயாணம் செய்யக் காலம் செல்லவே செய்கிறது; சிறிது தூரத்திலுள்ள

ஆற்றிலோ, குளத்திலோ ஒருவர் துணி துவைக்கும் போழுது பாததிருப்பங்கா கல்லல் துணி படுவதைக் கண்ட சிறிது நேரம் சழித்தே அதனால் உண்டான சபதம் கேட்கும். அந்த நேரம்தான் சபதம் கல்லிலிருந்து புறப்படடுக காதுக்கு வந்து சோவதற்காக வேண்டியிருந்த நேரமாகும்.

இடியையும் மின்னலையும் கவனித்தீர்களா? மின்னல் வேட்டுகிறது சிறிது நேரம் கடிந்த பிற்கே இடி முழக்கம் கேட்கிறது. ஆனால் இரண்டு ஒரே சமயத்தில் தான் உண்டாகின்றன ஒளி சீக்கிரம் வந்து விடுகிறது, ஒலி வரத் தாமதமாகிறது வேகு விரைவாகச் செல்லும் ரயில் வண்டி நீர்மஷததுக்கு ஒரு மைல் வீதம் ஓடும். ஆனால் ஓசையோ அதைவிடப் பன்னிரண்டு மடங்கு அதிக வேகமாய் ஓடும் அதாவது ஓசையின் வேகம் நீர்மஷததுக்கு 12 மைல் இதிலிருந்து சபதம் எவ்வளவு வேகமாகச் செல்லுகிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

மின்னலும் உண்டானவுடனேயே நமக்குத் தெரிந்து விடுவதாக எண்ணவேண்டாம் அதன் ஒளி பிரயாணம் செய்யவும் நேரம் தேவைப்படவே செய்கிறது ஆனால் அது பிரயாணம் செய்யும் நேரம் அதிக அற்புதமான திருக்கிற்படியால் நாம் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. அவ்வளவு வேகமாய்ச் செல்லுகிறது அது. அதாவது ஓசையை விட ஒளி 10 லட்சம் மடங்கு அதிக வேகமான ஓட்டம் உடையதாயிருக்கிறது.

நட்சத்திரங்களுக்கிடையிலுள்ள தூரத்தை நாம் மைல் கணக்கில் அளந்து கூறமுடியாது பெரிய பணக்காரர்களுடைய சோதனைக் கணக்கிடுமபோழுது நாம் இதனை பைசாவென்றோ, அல்லது இதனை ரூபாய் என்றோ கூறுவதில்லை. இதனை கோடி என்றோ கூறுவார்கள்.

அதுபோல் நட்சத்திரங்களுக்கிடையில் உள்ள தூரத்தை இதனை மைலகள் என்று கூறாமல், இந்தத் தூரத்தைக் கடக்கச் சேலவாகுட ஆண்டுதான் இதனை என்றே கூறுவது வழக்கம்.

அதைச் சற்று யோசித்துப் பாடுங்கள் இந்தியாவின் வடக்கேயிருந்து தேரகேவரை எவ்வளவு தூரம், அதைப் போல நுறுமடங்குத் தூரத்தைக் கடக்க ஒளிக் கு ஒரே சேககண்டுதான் தேவை அது ஓசையைவிட 10 லட்சம் மடங்கு அதிக வேகமாய் செல்கிறது என்றும் ஓசை, வேகமான ரயிலுவிட 12 மடங்கு அதிக வேகமாய்ச் செல்கிறது என்றும் கூறினான் அல்லவா? பூமிக்கும் துரியனுக்கும் இடையில் வேக தூரம் என்பதை அறிவீர்கள் பூமி துரியனை சுற்றிவரும் பாதையும் வேக தூரம் என்பதை அறிவீர்கள் அப்படி பாதை பூமிக்கும் தூரத்தைவிட 6-மடங்கு நீண்டதாயும் அதாவது 5400-லட்ச மைல்கள் இவ்வளவு தூரத்தைக் கடக்க பூமிக்கும் ஒரு வருஷம் தேவைப் படுகிறது ஆனால் ஒளியோ, பூமி 38-வருஷகாலம் சுற்றிவரும் தூரத்தை ஒரே நாளில் கடந்துவிடும் அவ்வளவு வேகமாய்ச் செல்லும் ஒளிக் குக்கூட நமக்கு வேக சமீபத்திலுள்ள நட்சத்திரத்திலிருந்து நம்முடைய பூமிக்கு வந்து சேர 3-வருஷங்கள் ஆகின்றன இல்லிருந்து அந்த நட்சத்திரம் எவ்வளவு அதிக தூரத்திலிருக்கிறது என்பது தெரிகின்றதல்லவா? பக்கத்திலுள்ள நட்சத்திரம்தான் அவ்வளவு தூரம் அப்பாலுக்கு அப்பாலுள்ள நட்சத்திரங்கள் இருந்து ஒளியானது நமக்கு வந்துசேர ஆயிரம் ஆண்டுகள்கூட ஆகும்

ஆதலால் இன்று புதிதாக ஒரு நட்சத்திரத்தைப் பார்த்தால் நாம் பாப்பது அதன் இயற்கைத் தொற்றமன்று. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் புத்தர் பிறப்பதற்கு முன்

புள்ள தோற்றமாகும். அன்று புறப்பட்ட ஒளி இன்றுதான் நம்முடைய கண்களுக்கு வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. அதற்கிடையில் ஏததனையோ காரியங்கள் இந்தியா தேசத்தில் நடந்து விட்டன. ஆகவே அது வேகு விரைவாகச் செல்லும் ரயில் வண்டியைவிட 120 லட்சம் மடங்கு அதிக வேகமாக ஓடிவந்து, இப்பொழுதுதான் நம்மடம் வந்து எட்டியிருக்கிறது. அதைச் சிறிது யோசித்துப் பாருங்கள்

ஆகவே நாம் வசிக்கும் இந்த உலகமும், அதில் வாழும் நம்முடைய சிறையினங்களும் எததுணை அற்பமானவை? எலியைப் பிடிக்கப் போறி வைக்கிறோம் அதனுள் பல எலிகள் சோந்து அகப்பட்டுக் கொள்கின்றன அங்குள்ள வேங்காயத்தைத் தின்னவும் விளையாடவும் செய்கின்றன அவற்றுள் சில மகிழ்கின்றன, சில வருந்துகின்றன. இதுபோல்தான் நாடும் நம்முடைய பூமியும்.

இவ்வாறு புறந்தேயுள்ள அண்டமானது இத்துணைப் பேரியதாக இருப்பது போலவே, அகத்தேயுள்ள பிண்டமும் அத்துணைப் பேரியதாகவே காணப்படுகிறது அது போலவே ஒவ்வொரு அணுவும் ஒரு அண்டமாகவே இருந்து வருகிறது. அதனுள் மூலக்கூறுகளும், அணுக்களும் எலக்டிரான்களும் ஒளியைப்போல நோக்கமாகவும் நட்சத்திரங்களை போலவும், கிரகங்களைப் போலவும் அதிக ஒழுங்காகவும் ஒற்றைச் சுற்றி ஒன்று சுழன்று வருகின்றன புறத்தே வானத்தில் சுழலும் நட்சத்திரங்கள் எவ்வளவு அதிக வேகமுடையனவாய் இருக்கின்றனவோ அது போலவே அகத்தே அணுவிலுள்ள சக்தி வேகமுடையனவாய் இருக்கின்றன. இப்படி உள்ளும் புறமும் அதி அற்புதமாக நிகழ்ந்து வரும் இந்த அண்ட சராசரங்களெல்லாம் ஒரு தனிப் பெரும் சக்தியின் தோற்றங்களேயாகும். அதைத்தான் நமது முன்னோர்கள் தமது காயத்திர் மந்திரத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு போற்றி வணங்கினார்கள்.

“அளவிட்டு அறிய முடியாத இந்த உலகங்களை எல்லாம் இடை விடாமல் ஆக்கியும் அசைத்தும், அழித்தும் வருகின்ற அந்தப் பாஞ்சோதியை நான் எண்ணுகுகிறேன். அது என் அகத்தே நிறைந்து என்னை தூயமையாக்குமாக ”

நீங்கள் என்னைச் சுற்றி இந்த பூமியில் பத்திரமாக உட்கார்ந்திருப்பதாக எண்ணுகிறீர்கள் ஆனால் நம கற்பனைக்கு எட்டாததும் தலை சுற்றும்படியானதுமான அதிக வேகத்தோடு நாம் சென்று கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நீங்கள் உணரவேண்டும். காலால் நடப்பதைவிட எத்தனை மடங்கு அதிக வேகமாக ரயிலவண்டி ஓடுமோ அதைவிட மடங்கு வேகமாக ரயிலவண்டியைவிட பூமி சுழல்கின்றது. அது நம் எல்லோரையும் தாக்கிக் கொண்டு அதற்கைய வேகத்தில் தனைத்தானே சுழலவது மட்டுமன்றி சூரியனைச் சுற்றி பூமி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது சூரியனைச் சுற்றும் பொழுது அதன் வேகம் வேகமான ரயிலவண்டியைவிட அறுநூறு மடங்கு அதிகமாகும் இவ்வாறு பூமியானது இரண்டு விதமாக தலை தோக்க ஓடிக்கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் நாம் பேசவும், விளையாடவும், போர செய்வதும், களம் காணவும், பிராந்தத்தைச் செய்யவும் செயது கொண்டிருக்கிறோம் இதைவிட வினோதமான விஷயம் வேறு என்னும் உண்டா? எல்லாவற்றிலும் வினோதமான காரியம் எது வெனில், நாமோ இப்படி அபாயகரமான வேகத்தோடு ஓடிக்கொண்டிருக்கிறோம் அதேசமயத்தில் பிரர்க்குத துன்பம் விளைவித்தால நமக்கு இனபம் விளையும் என்று எண்ணுகிறோமே அதுதான்.

இந்திய தேச சரிந்திரம்

சில முக்கிய சம்பவங்கள்

இந்தியாவில் பிரிட்டிஷாரும் முஸ்லிமர்களும் ஆட்சி செய்த காலத்தையே நாம் பேரிதாக எண்ணுகிறோமென்பதற்கு, அவர்கள் ஆட்சிக்குமுன், நீண்ட நாள் ஆண்ட ஆட்சிகளைப் பற்றிச் சிந்திப்பதில்லை. இராமாயணத்தையும் மகாபாரதத்தையும் படித்தால் அந்த நூல்கள் எழுந்த காலத்திலும், அதற்கு முன்னரும் நம்முடைய ஜனங்களை ஒழுங்காக ஆட்சி, கலைகள் வளாச்சி, வியாபாரப் பேருக்கம், கைந் தொழில் அபிவிருத்தி, கலவி மிகுதி முதலிய அம்சங்களுடன் எத்துனை உயர்ந்த நாகரீகம் உடையவர்களாக இருந்தார்கள் என்பது தெரியவரும். அந்தக் காலத்து நாகரீகத்தைவிட நாம் அதிகமாய் பெற்று விட்டோமா என்பது கூடச் சந்தேகந்தான். அவர்கள் அப்படி உயர்ந்த நாகரீகம் உடையவர்களாய் இருந்தது, மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்.

பிரிட்டிஷார் ஆட்சி நிலைநாட்டப் பெற்றது ஹெஸ்டிங்ஸ் பிரபு காலத்திலேயே அதுமுதல் இதுவரை பிரிட்டிஷர் ஆட்சி நடப்பதெல்லாம் நூறு ஆண்டுகளாகத்தான். ஆகவே நம்முடைய மொத்த சரித்திர காலத்துடன் பிரிட்டிஷர் ஆட்சி காலத்தை ஒப்பிட்டால், ஒருமணி நேரத்துக்கும், ஒரு நிமிஷ நேரத்துக்கு முள்ள வீதத்தையே என்பது புலனாகும். ஆகவே நம்முடைய நாகரீக ஒரு மணியில் ஆங்கில ஆட்சி ஒரு நிமிஷமே.

கௌதம புத்தர் காலம் இரண்டாயிரத்து ஐநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் என்று சரித்திர ஆசிரியர்கள் கூறுகிறார்கள். அவருடைய, வளாபு, துழநிலை, அவருடைய துறவு, போதனை முதலிய விஷயங்களையும் அவருக்குப் பின் வந்த அரசர்களுடைய செயல்களையும் கவனித்தால் அந்தக் காலத்திலும் அதற்கு முன்னாலும் இந்த நாட்டில் எத்தகைய அரசாங்கம் நடைபெற்றது என்று தெரிந்து கொள்ளலாம். நாகரீகம், கலைகள், அரசாங்கம் முதலியவைகள் எல்லாம் எந்த நாட்டிலும் ஒரே நாளில் நிலைத்து விடமாட்டாது. மக்கள் பலலாண்டுகளாக உழைத்தே அவைகளை உண்டாக்கி, வளர்த்து, உயர்ந்த நிலையை உடையதாக ஆக்கியிருப்பார்கள். ஆகவே, புத்தரையும் அவருடைய ஹிதோபதேசத்தையும் உண்டாக்க நம்முடைய நாடு எத்தனை ஆண்டுகள் உழைத்திருக்க வேண்டும் என்று எண்ணிப் பாருங்கள்.

இரண்டாயிரத்து முன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் அசோக மன்னருடைய பாட்டனா இந்தியா மீது படையெடுத்து வந்த கிரேக்கர்களை துரத்தியடித்து விட்டுத் தம்முடைய ராஜதானியில நகரசபை ஏற்படுத்தினார். அக்காலத்தில், நம் நாட்டுக்கு வந்திருந்த மெகாஸ்தனீஸ் என்னும் கிரேக்க அறிஞர், அந்த நகரசபை நிர்வாகத்தின் சிறப்பைக் குறித்து அதிகமாய் புகழ்ந்துள்ளார். அவருடைய நூலைப் படிப்பது, இக்காலத்து நகரசபை அறிக்கை போன்றவைப் படிப்பது போன்றதாயிருக்கிறது.

அசோகர் இரண்டாயிரத்து நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆட்சி செய்தார். அவருக்கு ஒப்பான மன்னர் இதுவரை உலகில் பிறக்கவில்லை என்று எல்லா அறிஞர்களும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். உயர்ந்த நாகரீகமும், கொள்கையும் உடைய மக்களிடையேதான் அத்தகைய சிறந்த அரசாபிறக்க முடியும். “பிற மதங்களைப் பற்றி இழிவாகப் பேசலாகாது” என்று அசோகர் கூறினார். இந்த ஒரு வாகியும் போதும், அந்தக் காலத்து நாகரீகத்தின் உயர்வை அறிந்து கொள்வதற்கு

வால்மீகி ராமாயண காலத்துக்கும், முஸ்லீம்கள் வந்த காலத்திற்கும் இடையில் நாலாயிரம் ஆண்டுகள் கழிந்தன. இந்த நீண்ட காலத்தில் நாகரீகமே காணப்பட்டது. அப்படி உயர்ந்த நாகரீகம் இருந்திருக்குமானால் அது ஒழுங்கான ஆட்சி நடைபெற்றிருந்தான சாத்தியமாகும் ஆதலால் இடையிடையே சண்டை சச்சரவுகள் நடைபெற்றிருந்த போதிலும், சமாதானமே அதிகமாக நிலவியிருக்க வேண்டும் அப்படியானாலானே கலவியும், கலையும், துதுவமும், தர்மமும் செழித்து வளர முடியும்? இப்படி முஸ்லீமான்களுக்கு முன் நடைபெற்ற ஹிந்து சுயராஜ்ய ஆட்சிக் காலம், பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்தைப் போல, நாற்பது மடங்கு கொண்டதாகும் பாட்டி கம்பை ஊனறிக கொண்டு தள்ளாடி நடப்பதற்கும், இடையில் நிறுத்தமல ஒடும் எகஸ்பிரஸ் ரயில் எண்டிக்கும் எததுணை வேறுபாடு? நாற்பது மடங்கு என்பதன் பொருளை எளிதில் அறிந்து கொள்ளலாம்

ஆகவே, நாம் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் அடிமைகளாகி அதிக காலம் ஆகிவிடவில்லை அதிக காலம் இருந்து விட்டது போலவும் அதனால் சுதந்திரத்தையே மறந்து விட்டது போலவும், சிலா நடந்து கொள்ளுபவர்கள் ஆனால் விஷயத்தை நன்கு கவனித்தால் அப்படி என்னுள்ளது எவ்வளவு அசம்பாவிதம் என்பது எளிதில் விளங்கும்.

ஒரு காலத்தில் பிரிட்டிஷா ரோமர்களுக்கு அடிமைகளாக இருந்தார்கள். எத்தனைக் காலம் அப்படி இருந்தார்கள் என்று எண்ணுகிறீர்கள்? நானூறு ஆண்டுகள், பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு வேருன்றிய கிளைவ காலத்திலிருந்து இதுவரையுள்ள காலத்தை இரட்டிப்பாக்குங்கள், அவ்வளவு காலம் முஸ்லீமான்கள் மூன்று மடங்கு காலம் அரசாண்டார்கள். இந்த விஷயத்தை மனத்தில் ஊன்றுவது நல்லது.

முஸ்மான்சுரள ஆட்சிக் காலததை இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று பாபருக்கு முந்தியது; மற்றது முகலாய ஆட்சி நடைபெற்றது. பாபருக்கு முன அரசாண்ட முஸ்லீம் சகரவர்ததிகள, முனனுறு வருஷ காலம் ஆட்சி சேய்தார்கள முகலாயா 180 வருஷ காலம் ஆண்டாகள அதாவது ஆங்஑ லேயர் இநதியாவில் காலேதேது வைததது முதல இதுவரை யுள்ள காலமதான்.

இப்படியிருந்தும் ஏன் பிரிட்டிஷ ஆட்சிக்காலம் அதிக நீளமானதாகத் தோனறுகிறது? நாம் மரங்கனிடையே நின்று கோண்டு, கோட்டத்தைப் பாததால மரங்கனே கோட்டத்தைவிட உயரமனவை போலத தோனறும் மரங்கள கோட்டத்தை மறைதது விடவும் சேய்யும். அதுபோல நாம் பிரிட்டிஷ ஆட்சியிலே வசித்ததாலதான் அதிக நாள நடை பெறுவதாகத் தோன்றுகிறது. கோகலே காலதது மககள ஆங்கில ஆட்சியே சாஸவதம் எனறு எண்ணிறாகள அதுபேரலவேதான ஒளரங்கஜீப காலதது மககள முகலாய ஆட்சியேதான சாஸவ தம் எனறு எண்ணியிருப்பாகள

மகாராஷ்டிராகள பாலிராவ காலததிலிருந்து நூறு வருஷ காலம் இநதியாவில் அரசாண்டாகள அதாவது ஹேஸடிங்ஸ் காலததிலிருந்து இதுவரை எவவளவு காலமோ, அவ்வளவு காலம் மகாராஷ்டிராகள வேறும் கோளனைக் கூட்டததார எனறு பாடசாலையில நமக்குக் கற்பித்தாகனோ, அது போய். அவர்கள அப்படிப்பட்டவாகள அல்லா நில அளவு முறை, நில வரி முறை போன்ற விஷயங்கள உளபட சகல அரசியல விவகாரங்களும் அறிந்து, ஆட்சி சேயந மனனாகளே யாவா.

உலகமறிந்த பெரிய ஹிந்து மனனாகளான, சந்திர குப்தரையும், விக்கிரமதித்தரையும் பாருங்கள. சந்திர குப்தர் ஆண்டபின் 800 வருஷங்கள கழித்தே விக்ரமாதித்தர் அர

சாண்டார். விகிரமாதித்தருக்குப் பின், 800 வருஷங்கள் ஹிந்து மன்னர் பலர் ஆட்சி செய்த பின்னரே, முகம்மது கோர் என்பவன் இந்தியா மீது படையெடுத்து வந்து தில்லி நகரத்தைக் கைப்பற்றினான்.

இந்திய நாகரீகத்தைக் கவனித்தால் ஆதிக்காலத்திலிருந்தே நமது ஜனங்கள் பிற மதங்களை இழிவாகக் கருதாமலும், பிற மதங்களைத் துன்புறுத்தாமலும் நடந்து வந்திருப்பது நேரிய வரும். ஆனால் பிரிட்டிஷ் தேசத்தில் பிற மதஸ்தரை துன்புறுத்துவது, 19-வது நூற்றாண்டு வரை நடந்து வந்தது. 16-வது நூற்றாண்டில் ஆட்சி செய்த அக்பர் சகாவாதநீ, சகல மக்களுக்கும் சம உரிமையும், சகல மதங்களுக்கும் சம அநாதஸ்தும் அளிப்பதாகப் பிரகடனம் செய்தார். அக்பர் சகல மதங்களிலும் உண்மை யிடுபதாகக் கண்டார் என்றும், அவர் கடவுளை முஸ்லமான் போல வணங்கியது போலவே, சில சமயங்களில் ஹிந்து போலவும், சில சமயங்களில் பார்ஸீகா போலவும், சில சமயங்களில் கிறிஸ்தவர்கள் போலவும், வணங்கினார் என்றும் சிந்தியாசியர்கள் கூறுகிறார்கள். அவர் ஹிந்து மதத்தையும், இஸ்லாம் மதத்தையும் ஏக மதமாகச் செய்ய முயன்றார் ஆயினும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளாமை யாரையும் நிர்ப்பந்திக்கவில்லை. அவர் மதங்களின் விஷயத்தில் அனுஷ்டித்த அசாங்க விதிகள் எல்லாம் இங்கிலாந்திலும் ஐரோப்பாவிலும் முன்னாறு வருஷங்களுக்கு பின்னரே கையாளப்பட்டது. எல்லோரும் தத்தம் விசுவாசம் போல கடவுளை வணங்கலாம் என்று அக்பர் சட்டம் செய்தார். அந்தச் சட்டம் ஐரோப்பாவில் அந்தக் காலத்திலும் கிடையாது. அதற்குப் பின்னர் வெந் காலம் வரையும் கிடையாது. ஆகவே, மத சதங்கிரம என்பது நமமுடைய நாட்டுக்குப் புதியதோர் விஷயமன்று. ஆதிக்காலம் தோட்டு அனுஷ்டிக்கப் பெற்று வந்த விஷயமேயாகும். அக்பர் பல மதங்களைச் சேர்ந்த போதகர்களுடைய பிரசங்கங்களைத் தமது கொலு மண்டபத்தில் கேட்டுக் கொண்டிருந்த அதே சமயத்தில், இங்கிலாந்து மன்னர்கள், மத விததியாசம் காரணமாகப் பாதிரிமர்களை நெருப்பிலிட்டுக் கொளுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள்.

